

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 350-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 69

**Presidència
de la Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster**

Sessió celebrada dia 29 de setembre de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença conjunta, RGE núm. 7590/21, sol·licitada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, de diversos representants de les entitats productores del sector primari de les Illes Balears: Unió de Pagesos de Menorca, Federació Agrícola i Ramadera de Menorca, FAGME, i Associació d'empresaris d'explotacions agràries de Menorca, AGRAME. [1080](#)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sí, Sra. Presidenta, Núria Riera substitueix Virginia Marí.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí, Sra. Presidenta, Pilar Carbonero substitueix Helena Benlloch.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Bon dia, Sra. Presidenta, Josep Castells substitueix Patrícia Font.

EL SR. CASANOVA I PEIRÓ:

Bon dia presidenta, Enric Casanova substitueix Maria Antònia Truyols.

Compareixença conjunta, RGE núm. 7590/21, sol·licitada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, de diversos representants de les entitats productores del sector primari de les Illes Balears: Unió de Pagesos de Menorca, Federació Agrícola i Ramadera de Menorca, FAGME, i Associació d'empresaris d'explotacions agràries de Menorca, AGRAME.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Passam al debat del primer punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la compareixença conjunta, RGE núm. 7590/21, sol·licitada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, de diversos representants de les entitats productores del sector primari de les Illes Balears.

Avui compareixen la Sra. Margalida Rosa Llambies i Ametller, presidenta d'Unió de Pagesos de Menorca, acompanyada de la Sra. Margalida Triay i Melià, benvingudes; la Sra. Catalina Pons i Seguí, presidenta de la Federació Agrícola Ramadera de Menorca, FAGME, benvinguda; el Sr. Lluís Nadal de Olives, president de l'Associació d'Empresaris d'Explotacions Agràries de Menorca, AGRAME, acompanyat de la Sra. Núria Pons i Comellas, secretària de la mateixa associació, benvinguts a tots dos també.

També vull donar la benvinguda al públic que ens acompanya avui.

I ara passaria la paraula a les persones que ens acompanyen que compareixen avui i tenen, per a la seva exposició oral, 30 minuts que, com els he comentat, repartiríem el temps en 10 minuts per a cada un dels representants de les associacions, per tant, 10 minuts cada un. I jo els he comentat que, ja que a més vénen de fora per fer les explicacions oportunes, que seria un poc laxa amb el temps, és a dir, si es passen de dos o cinc minuts, no mirariem prim.

Per tant, si els sembla bé, també ja els he comentat que contestaran globalment les preguntes que se'ls puguin formular, perquè així ho hem comentat i ho han considerat oportú.

I ara ja passam a la intervenció, en primer lloc, si els sembla bé, també ja els ho hem comentat, com que no havien establert un ordre de preferències, començarem per ordre alfabètic i, en primer lloc, intervedria l'Associació d'Explotacions Agràries de Menorca, AGRAME, i, per tant, don la paraula al Sr. Lluís Nadal de Olives, per un temps de 10 minuts, o pel temps que consideri oportú. Té la paraula, Sr. Nadal.

EL SR. PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ D'EMPRESARIS D'EXPLORACIONS AGRÀRIES DE MENORCA, AGRAME (Lluís Nadal de Olives):

Buenos días a todos. En primer lugar, quiero agradecer la invitación de los diputados y diputadas del Parlament de les Illes Balears a las (...) de Menorca. Un día histórico para el campo de Menorca, el tema por el cual nos ha convocado la Comisión de Economía es para informar sobre la promoción del producto local.

¿Se oye bien? Sí. La promoción del producto -ahora está mejor- agroalimentario de las Illes Balears la consideramos esencial para comercializar, crear demanda y consumo, pero no se trata de si se realiza promoción o no, se trata de qué promocionamos exactamente. Y para ello primero deberemos definir qué productos incluimos como productos agroalimentarios de las Illes Balears, que es la materia que nos compete.

¿Qué es producto local? Creo que cada una de las personas que estamos aquí presentes lo definiría de una forma distinta, más o menos similar, pero con sus matices, puesto que abarca muchas connotaciones diferentes y a muchos sectores productivos, no sólo al agroalimentario, al ser un término genérico. Por lo que primero tenemos que tener claro si queremos definir qué es el producto local, o debemos crear otra denominación, requiere de un debate amplio, sereno y de consenso. Debemos analizar detalladamente todos los pros y los contras, que no es tarea fácil, puesto que hay muchas visiones diferentes.

Lo que sí está claro es que sin agricultores y ganaderos, no existe producto agroalimentario, ni producto local, o como lo queramos llamar en un futuro. Por lo que, señoras y señores diputados, el campo ya clamó en 2020 que estaba al límite. Se hizo un esfuerzo muy importante por el devenir para todos inesperado de la COVID-19, pero el campo vuelve a clamar que se le ayude: el sector lacteo intensificó sus reivindicaciones hace ya más de un año, por su difícil situación, y más sectores les siguen; la inflación, la sequía, los precios de venta por debajo del coste de producción, etc.

¿Queremos soberanía alimentaria o no? ¿Queremos que haya ganaderos y agricultores? ¿Queremos una nueva generación de payeses? ¿Queremos una rentabilidad para las explotaciones agrarias? ¿Queremos que el campo, nuestros paisajes, nuestra cultura y tradición siga viva? Esto es a lo que nos urge darle respuesta, estas son las preguntas que debemos

contestar con urgencia y de forma unánime y dar soluciones con urgencia.

Hablamos de las bondades del campo. Se nos define por el Gobierno de España, por el Govern de les Illes Balears, por el Consell Insular de Menorca, por los ayuntamientos, como un sector estratégico, prioritario y esencial. Estoy convencido de que todos estamos de acuerdo que estos adjetivos que identifican al sector agrario, entonces, ¿por qué no podemos estar todos de acuerdo en trabajar conjuntamente, con un gran pacto que refuerce a las explotaciones agrarias?, un pacto no solo entre partidos políticos sino también entre las diferentes consellerías. No se puede entender que un sector estratégico, prioritario y esencial, y sus administraciones competentes no sean consultadas o escuchadas, como se debería, en cuestiones transversales que afectan directamente y de forma importante a las explotaciones agrarias.

El campo de Menorca, al igual que el del resto de Baleares, se encuentra en un momento decisivo y no hay tiempo que perder, estamos cansados de repetirlo, pero no por ello desistiremos en nuestras reivindicaciones.

Por poner algunos ejemplos concretos de Menorca de temas que nos preocupan y ocupan, que debemos abordar, la situación crítica del sector lácteo, la renta agraria, la doble insularidad, la limitación de las ayudas que van por mínimos, sólo podemos recibir 20.000 euros en tres años por esta vía; la prohibición o enormes limitaciones de alojamiento turístico en suelo rústico, agroestancias, agroturismos, todo en definitiva; la situación de los mataderos, la limpieza de los torrentes, la gestión del agua, el destino de la recaudación del impuesto turístico sostenible, la regulación en materia territorial y medioambiental, la gestión forestal. En fin, un sinfín de cuestiones que nos afectan al día a día, pero no son competencia directa de la Conselleria de Agricultura.

La continuidad del sector, en gran medida dependerá de las grandes decisiones que se tomen o se dejen de tomar en los próximos meses. Tenemos que ser conscientes de ello, y todas las consellerías deberían saber dar un empujón fuerte al sector y escuchar las necesidades y realidades de los agricultores y ganaderos representados a través de las organizaciones profesionales agrarias que, en definitiva, son las que conocemos y trabajamos por y para las explotaciones agrarias de Menorca.

El objetivo único debe ser reforzar el campo de Menorca, ya, señoras y señores diputados, mañana pueden encontrarse que ya no existamos. Si desaparece el sistema agrario que conocemos, y por el que hemos trabajado generación tras generación, desaparecerá el modelo de lo que tanto hacemos bandera todos; no será recuperable y mucho menos sustituible.

Cooperativas de suministros, cooperativa de elaboración de productos lácteos, Consejo Regulador del Queso Mahón-Menorca, elaboradores, maduradores y fabricantes de queso, control lechero, Asociación Frisona Balear..., todo desaparecerá o quedará reducido a una mínima expresión.

Necesitamos agilidad, un término poco característico de un enorme engranaje de una administración pública.

Reitero, si el campo es un sector estratégico indispensable, esencial, pongan todos los recursos a disposición del *camp de Menorca i de les Illes Balears*, doten de los recursos humanos y económicos suficientes para agilizar ayudas, tramitaciones, puesta en marcha de acciones concretas..., pero ya, trabajo efectivo de una forma transversal entre todas las consellerías en materias que afectan a agricultura y ganadería, a las explotaciones agrarias, en definitiva.

Necesitamos normas claras y previsibles, que den seguridad al desarrollo de las actividades actuales y nuevos proyectos en las explotaciones agrarias. Las soluciones no pasan por las prohibiciones, ésa es la solución fácil y rápida; hemos de ser capaces de encontrar el equilibrio a través de la gestión adecuada de los recursos. A veces las soluciones son cosas sencillas y prácticas, y escuchar a la gente del campo -que sabe, y mucho- y a las administraciones competentes en agricultura, formaría parte de la solución.

Volviendo al inicio de mi intervención: ¿qué vamos a promocionar, si no somos competitivos en precios?, ¿dónde colocamos el producto? El problema, en muchas ocasiones, no está en producir, sino en vender. En Menorca, por la doble insularidad, de partida, siempre jugamos en desigualdad de condiciones. Queremos soluciones a estas diferencias.

La nueva PAC 2023 contempla parte de este hecho, en la que tenemos parte de nuestras esperanzas puestas, pero necesitamos soluciones para el 2022, simplemente para ser rentables, disponer de una rentabilidad de nuestras explotaciones para vivir con dignidad.

En definitiva, señoras y señores diputados, todos queremos promocionar el producto local pero ¿a costa de quién? ¿Pueden sentirse orgullosos de cómo nos va, al sector del campo? La promoción del producto local es una tarea no solo del campesino y del ganadero, sino que se nutre con el compromiso de todas las instituciones, para eso estamos aquí hoy: todos formamos parte de las Baleares, entonces, todos somos producto local; hagamos piña para conseguir que todos podamos salir beneficiados; todos nos merecemos las mismas oportunidades y todos tenemos los mismos deseos de progresar.

Por último, me gustaría remarcar que hay cuestiones, problemas, que debemos trabajar a nivel balear, pero hay otros de tal magnitud -estatal y europea- que debemos hacer llegar la voz del campo de les Illes Balears al Gobierno de España, una sola voz. ¿Por qué no se publican los costes de producción de referencia de los productos agroalimentarios? Hay que ser consecuentes con la ley de la cadena alimentaria, debe ser un instrumento para agricultores y ganaderos real. La administración debe facilitar que sea una realidad.

No puedo concluir mi intervención como menorquín sin reivindicar una vez más soluciones a la doble insularidad y a la aplicación del régimen especial balear, REIB.

Muchas gracias por su atención.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Nadal de Olives. Ara, per part de FAGME, té la paraula la Sra. Catalina Pons. S'hauran de passar el micro, perquè només en tenim un.

LA SRA. PRESIDENTA DE LA FEDERACIÓ AGRÍCOLA I RAMADERA DE MENORCA (Catalina Pons i Seguí):

Molt bon dia a tots, Sra. Presidenta, tots, diputats i diputades, membres d'aquesta comissió. He vingut avui des de Menorca per posar en el seu coneixement -de primera mà- la greu situació que viu el camp de Menorca des de fa mesos i a la qual hem de posar remei si no volem perdre un dels sectors productius claus en el desenvolupament social i ambiental de la nostra illa.

El sector primari a Menorca és un dels factors pels quals és reconeguda mundialment com a Reserva de Biosfera, un segell del qual les administracions insulars s'aprofiten sempre que poden.

La feina del camp, la cura que tenim els pagesos i pageses, ha permès mantenir gran part del nostre patrimoni natural, la gestió diària del nostre territori amb pràctiques cada vegada més conscients envers la conservació de la biodiversitat necessita de mans -les nostres- que veuen com la conjunta econòmica mundial -però també la manca d'implicació per part de les administracions- està ofegant les esperances de viure d'una manera digna d'una professió que és completament vocacional. Fem feina al camp, perquè és el que ens agrada i és el que estimam, però de cada vegada és més difícil sobreviure.

Un sector dins del qual sembla que la conjuntura econòmica no l'ha afectat; veim com han pujat els preus de la senalla de la compra quan anam al mercat cada setmana; també veim com cada vegada posam manco benzina pel mateix preu; i les darreres factures de llum..., millor ni mencionar-les. I quan des del camp demanam a les administracions un vot de consciència per pal·liar la pujada de costos de productes, com els pinsos, amb els quals alimentar els nostres animals o l'augment desmesurat del preu del gasoil, sembla que no tenim veu, i manco quan el camp que reclama és el de Menorca, que ha de fer front a les despeses encara més grosses a causa de la doble insularitat, on el transport del que necessitam per desenvolupar la nostra activitat, es dispara.

El camp de Menorca en aquests moments és a la UCI, però encara hi ha esperances que se'n pugui sortir.

És un gust poder alçar la mar i dir que som de l'illa balear on el sector primari té un pes més important dintre de l'economia menorquina; és un productiu en retrocés. El problema, senyores i senyors, és que els pagesos i pageses que estimam el camp necessitam com qualsevol altre treballador, poder viure del que produïm, i en la situació en la qual es troba ara, açò no és possible.

En aquests moments, el que rebem els pagesos menorquins que ens dedicam a la llet, són 42 cèntims per litre; açò ens representa vendre el nostre producte 12 cèntims per davall del

seu cost de producció. Al sector primari és el nostre pa de cada dia.

Els posaré un altre exemple. Fa uns trenta anys, els vedells de raça frisona es compraven per 32.000 pessetes, el que vendrien a ser uns 92 euros actuals. Saben a quant ho venem ara? A 50 euros. Tot ha pujat en aquests trenta anys: els preus, el cost de vida..., tot va a més, excepte el valor de la nostra feina, que va a manco. També els vedells de carn van a la baixa: durant el 21 els veníem a 200 euros, però enguany el preu ronda entre els 180, però els costos que necessitam per mantenir i engreixar aquests animals són més elevats que l'any passat: el cost dels pinsos ha pujat un 60%, el preu dels fertilitzants s'ha triplicat, el gasoil i el farratge s'han duplicat. És a dir, mentre tot puja, el valor de la nostra feina baixa.

Des que va començar la pandèmia, s'ha intentat conscienciar que hem de consumir producte local per animar la població a comprar el que produïm a casa. Ens sembla perfecte que es facin fires, campanyes de conscienciació a la població, que és important menjar del que produïm. La pujada de preus de tots els recursos que necessitam per dur a terme la nostra activitat no repercuteix en el que com a treballadors del camp, rebem.

I sí, sé que em diran que per açò existeixen les ajudes, està bé que hi siguin, i tant!, però els pagesos de Menorca no volem viure de les ajudes que l'administració pugui donar a un moment donat i que podem canviar en qualsevol moment, segons analogies del pacte polític a nivell balear, estatal i europeu. Volem que les ajudes siguin un complement a un sector que és essencial per a la població, perquè, al final, alimentam els nostres vesins.

I si hem de parlar de producte local, el que no podem fer és deixar morir el sector primari i importar producte local d'una altra banda.

Si realment creuen que producte local és el valor del sector primari per mantenir un bé com és el territori menorquí a la seva biodiversitat, necessitam que ens ajudin a posar solució des de l'arrel del problema que s'ha d'arreglar: el pagament just d'aquest producte local, que es faci complir la Llei de cadena alimentària que vetlla per la retribució justa de la nostra feina i que ens assegura que el que venem té un preu superior al que ens costa de produir, el que ens assegura una vida digna. Des de Menorca fa mesos que reclamam aquesta ajuda, aquesta consciència per part de les administracions.

L'encant de la nostra illa ha de seguir amb el formatge artesà amb denominació d'origen, a passejar pel mercat amb fruita i verdura dintre de la senalla acabades d'arribar del lloc, és a dir, per complir, fer la Llei de cadena alimentària.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Pons. Ara per part d'Unió de Pagesos té la paraula la Sra. Margalida Llambias. Li passarem un micròfon inalàmbic, que no hi arriba.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA D'UNIÓ DE PAGESOS DE MENORCA (Margalida Rosa Llambias i Ametller):

Em sentiú? Ah!, d'acord. Perfecte. Bon dia a tothom, senyores i senyors diputats. Gràcies per haver-nos convidat avui aquí als representants de les organitzacions professionals agràries de Menorca i donar-nos aquesta oportunitat d'expressar-nos.

Si bé tots coneixem l'illa de Menorca, la segona de les Balears en extensió del territori, sabeu que ha estat una illa amb tradició agrària i sobretot ramadera. Des de ja fa molts d'anys ens hem especialitzat en la vaca de llet, producció de formatge amb una DO des de l'any 1985 i en menor mesura hi ha producció de carn bovina i ovina, fruita i verdura de temporada, una producció d'oli que va creixent igual que el sector del vi.

Tot i que el sector està prou diversificat, també és cert que, a part de la llet i el formatge que es produeix i que no ens podem menjar tot els menorquins, de la resta de produccions són totalment deficitàries; depenem del que entra cada dia via marítima. Per açò, quan tenim algun fenomen, sigui temporal de vent, sigui una vaga o mil coses que poden passar, als menorquins ens faltaria de tot, sobretot el menjar que feim mínim tres vegades al dia com tothom.

Aquí la importància dels pagesos i ramaders i una bona gestió de la terra sempre serà insuficient, però s'ha de lluitar per no perdre ni un metre quadrat més de terra cultivable, i les amenaces són constants: venda de llocs a canvi d'usos -en aquests darrers anys n'hem vist dotzenes-, molts dels nous propietaris no volen animals ni es dediquen a sembrar lletugues, -açò ja ho sabeu-, per vestir una activitat turística s'han sembrat hectàrees d'oliveres i vinya. Un jornalero que ho manté un poc i fa de jardiner a la mateixa finca. La resta d'hectàrees es va omplint d'ullastres, mates i males herbes, que en pocs anys tindrem bones produccions d'oli i vi, esperem que la Tramuntana ho respecti. Sí, però en canvi haurem perdut per sempre una part de territori que es podria dedicar a la producció d'aliments. I també haurem perdut pagesos i madones.

Parcs solars en tenim en projecte i alguns en funcionament per omplir hectàrees i més hectàrees. És cert que hem de fer un pas important en la creació d'energies renovables i que aquest és el futur, però demanem, a qui correspongui, que s'instal·lin aquests parcs fotovoltaics a terrenys de baix o nul ús agrari, que a Menorca també en tenim de zones poc o gens productives. Dels parcs que hi ha projectats alguns ho són en terres aprofitables. Poc ús agrícola i ramader es farà sobre aquests terrenys. Ja tornam a perdre part del territori que es podia dedicar a produir aliments i també perdem de nou pagesos i madones. Només guanyam en especulació, en elevar els preus de la terra que només és assequible per a uns pocs. Que enfora queda la frase "la terra per als que la treballen", d'Emiliano Zapata, líder mexicà que va reivindicar els drets dels pagesos allà el 1911, i que tots els pagesos del món ens hem nostra en algun moment, en algun pensament.

Costos de producció elevats per una doble insularitat que minven els marges comercials. En el darrer any ja ni comptem

les pèrdues econòmiques que duim acumulat. Tot i que la recuperació del turisme ha estat important, els preus de llum, gasoil, matèries primeres han augmentat dia a dia i, en canvi, ha costat molt o gens que ens pugin els preus de la llet i no diguem de la carn.

Parlem del producte local, que ja duim un temps de reunions i debats d'ençà que es va crear la Direcció General de Sobirania Alimentària i que, en primer lloc, ens varen demanar la nostra opinió per poder definir què es considera producte local i quin no. Idò, nosaltres defensam que per considerar-se producte local no basta que estigui fet o fabricat a les Illes, sinó que els principals ingredients han de tenir procedència local en una major o menor mesura, depèn de cada producte, però ha de ser imprescindible aquest requisit. Una sobrassada feta amb carn de porc nascut i criat a les Illes serà producte local, però si es compra la carn de fora i una vegada aquí es fan les sobrassades, no el podem etiquetar com a local.

Per tant, queda feina per fer en aquest sentit i caldrà definir bé els termes entre local i tradicional i després engegar campanyes de promoció en funció de cadascun. A Menorca es va emprendre una campanya de promoció amb la creació de la marca Reserva de la Biosfera i que s'estén no només a productes alimentaris, però és important que totes les marques o campanyes vagin acompanyades de controls seriosos a fi que es compleixin les condicions establertes.

Lluitar contra l'intrusisme és costós i desagradable, però no ens queda altra opció contra els que pretenen vendre com a producte local el que prové d'altres indrets, que no vol dir que no siguin bons també, però que no han de confondre el consumidor.

Menorca som Reserva de Biosfera ja fa molts d'anys i ho venem a l'exterior com a reclam i com a model de gestió, i està molt bé, i hem aconseguit posar Menorca al mapa turístic, estam de moda, però si pensam bé ha estat en aquests darrers 25 anys que el nombre d'explotacions s'han anat reduint així com el nombre de pagesos i de territori agrari, i ens hauria de dur a reflexionar: ho hem fet bé?, hem fet prou per conservar el que tenim?

Si seguim així prest haurem de bé cercar per trobar una tanca amb vaques amollades i fer la fotografia. El debat és quin viu: quin model per a Menorca i les Illes volem?, volem pagesos productors d'aliments i que es guanyin la vida amb el que fan o els pagesos gestionar territori i fent de jardiniers? Ho hem de saber perquè d'aquí endavant hem de fer feina per defensar un model paisatgístic, model territorial, econòmic i social que inclogui els pagesos i ramaders en un pacte per l'agricultura on s'impliquin tots els partits polítics, els estaments socials i el sector.

Com a representants d'una OPA, Unió de Pagesos de Menorca estarem al costat dels que lluitin per un model territorial basat en la conservació de l'espai rústic, un sector professional dedicat a la producció d'aliments, un model turístic respectuós amb el medi rural, un model econòmic que posi en valor el producte local i que permeti assegurar la permanència del sector agrari i ramader de les nostres estimades illes.

Nosaltres apostarem i defensarem fins al final pagesos i ramaders.

Moltes gràcies i salut a tothom.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Llambias. Ara, senyores i senyors diputadess, entenc que no fa falta aturar la sessió per formular preguntes. Per tant, passam a la intervenció dels grups parlamentaris als quals, com ja he comentat a l'inici, els compareixents contestaran globalment.

En primer lloc, per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Joan Mas, per un temps de deu minuts.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, presidenta. El primer de tot agrair-los la compareixença i, sobretot l'esforç, perquè sabem que s'han hagut d'aixecar molt prest per ser aquí a una hora raonable i més tenint en compte el model d'agricultura que tenen a Menorca; molta gent té vaques, per tant, segurament han munit abans de venir, abans d'agafar l'avió per venir cap aquí. Per tant, agrair-los l'esforç, la veritat és que és d'agrair aquest esforç.

Com han dit alguns de vostès, és un dia històric perquè les organitzacions agràries de Menorca, igual que ho feren les de Mallorca, igual que ho feren les cooperatives abans, compareixen a aquest parlament, aquest parlament és ca tothom, és la casa de totes i tots, de totes i tots, la gent de les Illes Balears. Per tant, el fet que no haguessin vingut a comparèixer abans era una anomalia. Per això també vàrem demanar la seva compareixença en aquesta casa, perquè no ens pareixia que fos adequat que encara no haguessin comparegut amb els anys que fa que duim de democràcia al nostre país. Per tant, és un dia històric per a tots poder escoltar -perquè bàsicament és poder escoltar- les opinions, les idees, els plantejaments de les organitzacions agràries de Menorca.

A les Illes Balears, és cert que tenim moltes realitats quant a la pagesia, realitats molt diverses, és a dir, no té res a veure la realitat pagesa molt diversa de Mallorca..., és a dir, no té res a veure la realitat pagesa de la Serra de Tramuntana amb la realitat pagesa del Pla de Mallorca i molt manco amb la realitat pagesa de Menorca. Menorca fins i tot té un model d'empresa diferent a la resta del món, per dir-ho de qualque manera, que és la societat rural menorquina, és un model empresarial diferent a qualsevol altre. Per tant, és important sentir la seva veu i és important sentir les seves reflexions.

També una altra qüestió i és que Menorca té unes organitzacions professionals agràries fortes, molt ben organitzades, molt representatives de la realitat pagesa que hi ha a Menorca. Per tant, també és important, i a un lloc com Menorca, que no és que sigui exageradament gros, el fet d'haver-hi tres organitzacions professionals agràries representatives vol dir que la pagesia té encara moltíssima força. Jo diria que en té molta més social -em referesc- i sociològica a la que té per exemple a Mallorca. Són molt més

reconeguts la pagesa i el pagès menorquí en l'àmbit social que no el pagès i la pagesa mallorquins. Jo crec que hi ha un reconeixement que crec que és important tenir-lo en compte a l'hora d'escoltar els plantejaments que fan.

És cert que les competències en agricultura en el cas de Menorca estan transferides en part i moltes de les qüestions depenen del Consell de Menorca, i això és bo, és bo per allò de la descentralització i per allò del coneixement de la realitat de cada territori, però també és cert que el FOGAIBA i tota la qüestió de les ajudes, que la qüestió de les ajudes no només és una qüestió d'ajudes perquè amb les ajudes s'impulsen polítiques, per tant, tota aquesta qüestió encara depèn del Govern de les Illes Balears, PDR i tot el que penja del PDR. Per tant, aquí hi ha d'haver una feina compartida i coordinada entre administracions públiques, perquè -com dic- des de les ajudes també s'impulsen diferents polítiques.

Vénen per parlar de producte local, però poden aprofitar per parlar del que vulguin, d'agricultura, de pagesia, però poden..., aprofitin per parlar del que vulguin.

Quant al producte local, també Menorca a vegades ha estat un mirall o un exemple a seguir en moltes qüestions. Jo una de les preguntes que els faig és a veure -i hi ha el director general per aquí- com veuen per una banda la necessitat i per altra la feina feta des de la Direcció General de Sobirania Alimentària, com a administració que pot impulsar polítiques importants i interessants, ja no només..., però sí, de promoció, de donar a conèixer el producte local sobretot dins les mateixes Illes Balears -sobretot-, i crec que és una qüestió que és important.

La representant d'Unió de Pagesos ha introduït dos debats que jo crec que són molt interessants, un és: ens dedicam a la producció d'aliments o ens dedicam a la conservació del paisatge? I aquest és un debat que hem tengut altres vegades en aquesta comissió, n'hem parlat altres vegades quan parlam d'agricultura. Nosaltres sempre hem defensat que la principal funció de la pagesia és la producció d'aliments i que de la producció d'aliments en deriva la gestió del territori i la gestió del paisatge, però sense producció d'aliments no hi ha raó de ser del pagès, perquè el pagès, com a tal, a allò a què es dedica, o la pagesa, és a la producció d'aliments. Efectivament, si produeix aliments, gestiona el territori i gestiona el paisatge, però s'ha de dedicar a això.

I sí, hi ha un bon debat i és un debat molt interessant, en el tema dels parcs solars i de les... on posam els parcs solars i on posam...?, necessitam generar energies alternatives, això és una qüestió que ningú no discuteix, però on ho posam?, on ocupam el territori?, perquè això necessita molt de territori, on ocupam el territori per a la generació d'aquesta energia?

I, efectivament, estic d'acord amb el que deia la representant de la Unió de Pagesos, d'espais que siguin poc aprofitables agrícolament, perquè és que si no, ens menjam el territori que ha de servir per a aquesta producció d'aliments.

I ja que parlam de producte local, de producció d'aliments i de sobirania alimentària també m'agradaria saber la seva opinió quant a, quan es va aprovar la Llei de turisme es va posar un percentatge obligatori al sector hotel·ler de consum de

producte local al qual nosaltres vàrem donar suport, que ens hauria agradat que hagués aprofundit una mica més quant a com es fa per identificar aquest producte, etc., però que ens va semblar una passa endavant molt interessant i que ara el Govern de l'Estat ha fet el plantejament que podria ser que això fos anticonstitucional o que no fos constitucional.

És clar, nosaltres entenem que el consum de producte local i el consum i la sobirania alimentària formen part de diversos fronts, tenim diversos fronts oberts aquí, tenim l'emergència climàtica a la qual ens enfrontam, que el fet de consumir quilòmetre zero fa que no hagin de dur el menjar d'un altre lloc, els aliments d'un altre lloc, per tant, afavorim baixar el consum d'energia; després fomentam la diversificació econòmica a partir del consum de producte local perquè feim que el sector primari n'hagi de produir més.

M'agradaria saber quina és la seva opinió i sobretot des de la nostra formació política, des de MÉS per Mallorca, entenem que el Govern de la comunitat autònoma ha de fer el que faci falta, ha d'arribar fins a l'enfront per defensar aquest percentatge de producte local als establiments hotelers perquè és un símbol al qual entenem que no podem renunciar i arribaria fins aquí si després...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mas. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Assumpció Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats, vull agrair, en primer lloc, i més com a diputada per Menorca, l'assistència dels responsables de les organitzacions agràries d'aquesta illa. La compareixença de FAGME, AGRAME i Unió de Pagesos ens dóna avui l'oportunitat de poder conèixer les seves inquietuds i les seves reclamacions. També vull agrair al Sr. Mas que acceptàs la petició perquè vingués FAGME. D'aquesta manera disposam de la visió de les tres associacions agrícoles ramaderes menorquines.

Dia 7 d'abril varen comparèixer les entitats de Mallorca i avui coneixem la valoració de les de Menorca, que posa de manifest una realitat diferenciada a les dues illes, tot i que amb uns problemes comuns, una situació distinta que exigeix unes polítiques diferents.

El principal problema del camp de Balears és, sense cap dubte, la seva manca de rendibilitat i que no genera unes rendes mínimes perquè els pagesos i les seves famílies puguin viure amb dignitat. I açò ho reconeix el Govern de la Sra. Armengol, quan adverteix *"el sector agrario balear se encuentra en una situación crítica, al borde de la desaparición"*. La Conselleria d'Agricultura afirma que *"la renta agraria en Baleares sólo alcanza el 54% del valor peninsular"*, i afegeix *"el factor principal que determina la falta de rentabilidad de las explotaciones agrarias de Baleares es la insularidad"*. Dit en unes altres paraules, la renda agrària dels nostres pagesos és un 46% inferior a la mitjana d'Espanya.

Són unes dades del Ministeri d'Agricultura i de l'any 2019, avui la situació encara ha empitjorat i el diferencial que hi ha encara també és major. I els motius són ben clars, els preus dels productes agrícoles i ramaders no cobreixen els costos, incrementats sobretot per una insularitat que no compensen ni el REB ni la PAC. I així, òbviament, el camp de Menorca no pot sobreviure i té poquíssim futur.

A dia d'avui seguim sense les mesures fiscals que preveu el règim especial, aprovat pel PSOE i Podemos el mes de febrer del 2019, perquè el Govern de Pedro Sánchez s'ha negat -s'ha negat-a aplicar-les.

Especialment dramàtic és que tanquin les explotacions ramaderes de vacum de llet, amb el sacrifici de caps de bestiar, que durant aquest 2022 s'ha accentuat a Menorca. Però és cert que no només ens hem de lamentar, sinó que hem d'aportar solucions, i açò ho fa el Partit Popular amb dos objectius: que els pagesos de Balears pugueu produir i competir en igualtat de condicions, com a mínim com el de la península; i equiparar la vostra renda amb la mitjana espanyola, per acabar amb el diferencial del 46%, que és una de les coses que enfonsa el sector.

Per respondre a la crisi del sector ramader vam proposar el mes de novembre del 19 un pla estratègic de la ramaderia de Balears, amb especial atenció al vacum de llet de Menorca, es va aprovar, però -em sap greu dir-ho- és un altre incompliment a dia d'avui de la conselleria. Per a les finques lletteres de Menorca, l'agost del 2021, d'acord amb el que havien reclamat tant Frisona, com vostès mateixos, com AGRAME, com FAGME, com Unió de Pagesos, vam demanar un pla de xoc urgent. La nostra petició va ser rebutjada, tot i que era un clam de tots vosaltres, de tot el sector, a través de les organitzacions professionals, fins que a final d'any la conselleria a corre-cuita, va aprovar el Pla Provilac. Com sempre, massa tard i avui encara no sabem si tindrà continuïtat l'any que ve, el 2023 i si en té en quines condicions serà.

Diu la conselleria que el preu de la llet que cobren els productors de Menorca ha pujat 12 cèntims i és de 42 cèntims per litre de mitjana. Però el que ha fet el principal esforç per pujar els preus han estat les empreses transformadores i, segons l'Institut de Recerca i Formació Agroalimentària i Pesquera de Balears, el cost actual per produir llet a les nostres illes és de 55 cèntims. Aquest diferencial de 13 cèntims -em sembla que ho apuntava la Sra. Pons Seguí- fa inviable la producció de llet per la manca de rendibilitat del lloc. I a més a més, també suposi incomplir la Llei de la cadena alimentària, que prohibeix vendre a pèrdues.

Quan només hi falten o hi manquen tres mesos per a l'entrada en vigor de la nova PAC 2023-2027, és una gran incògnita com afectarà a Balears l'eliminació de les ajudes associades a la producció integrada i també quantes hectàrees es veuran afectades.

Però com que aquesta compareixença és sobre producte local, jo diria també a un portaveu que ha parlat abans, que lamentam que el Govern del Sr. Pedro Sánchez declari inconstitucional que Balears fixi un percentatge de producte local als hotels, decisió que tenc entès que ha causat un gran

malestar en el sector. Però els hotelers i les cooperatives agràries ja han explicat que aquest 3% de compra de producte local, imposat per la llei Negueruela, a dia d'avui se supera àmpliament i en els agroturismes i turismes rurals ja és més d'un 40%. Amb el producte local el que hem d'aconseguir és que els 16 milions de visitants que vénen a Balears, en comprin i també naturalment els residents. Encara que hi la percepció que pugui ser més car, quan els aliments s'han de pagar d'acord amb els costos de producció i si un producte és de major qualitat s'ha de pagar més.

Torn dir el que he dit al principi, que per a mi és fonamental: els preus han de cobrir els costos de producció i avui açò no succeeix.

I ja acab Sra. Presidenta. A la compareixença de les entitats del camp de Mallorca, de dia 7 d'abril, es va demanar a aquesta comissió un pacte per l'agricultura. El Partit Popular sempre estarà a favor del consens, però consideram que la consellera Sra. De la Concha, havia d'haver impulsat ja aquest pacte, una oportunitat que no ha sabut aprofitar, entre altres motius, per la manca de reunions del Consell Agrari Interinsular, on s'havia d'haver plantejat i impulsat aquest acord.

El camp de Menorca, per poder viure dignament, que no per sobreviure, no té futur si els pagesos estan cada dia penalitzats, és el que succeeix avui. I si no veuen compensat el seu esforç amb un preu just per cobrir la feina i els costos de producció, que les subvencions es paguin amb els mínims retards o sense retards; que no hi hagi canvis de criteri a les explotacions prioritàries; que no es tanquin les ajudes del PDR; que es retirin els plàstics que genera l'activitat agrícola; unificar l'activitat de l'escorxador amb un plantejament insular menorquí; i avui, precisament, que els fills dels pagesos tinguin assegurat el transport escolar que avui a Menorca, per exemple, no és així.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Pons. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula el Sr. Alejandro López.

EL SR. LÓPEZ I SORIA:

Gracias, presidenta. Lo primero, agradecer la presencia y las explicaciones que habéis dado. El motivo de la comparecencia, de hecho, cuando nos dijo el diputado de MÉS per Mallorca Joan Mas, era que fueseis vosotros los que explicaseis la realidad y las posibles soluciones, en base a la experiencia que tenéis. Entonces en ese sentido todos los diputados lo vemos más que correcto y sí que es verdad que siempre que viene alguien al Parlamento y no está acostumbrado, pues es un poquito complejo, entiendo los nervios, exponerse en una situación nueva y además no se sabe el funcionamiento. Aunque es verdad que es un formato un poquito rígido, lo es más para cuando se hace el uso habitual, realmente esta comparecencia es para que nos expliquen las problemáticas y las posibles soluciones, más allá de que luego entre nosotros, como es normal, podamos hacer algo ..., bueno, según qué reclamaciones o según que intento de

posicionamientos, como acaba de hacer la diputada que me ha precedido.

A mí sí me gustaría empezar poniendo en valor por completo lo que hicimos desde Unidas Podemos al conformar el Gobierno. Mae de la Concha, que es la consellera que, junto a Fernando Fernández, tenían una muy buena realidad de cómo estaba el sector en Baleares y en general en toda España, lo primero que hicimos fue crear esa dirección general de Soberanía Alimentaria. Se nos acusó mucho, de hecho el partido que me acaba de preceder fue de los más críticos, pero en nuestro caso lo que nos planteaba el hacerlo simplemente era, si se quiere potenciar el producto local se debe poner todo el esfuerzo en su promoción y en su impulso, y no bastaba con que fuese un área o un funcionario dentro de la Dirección General de Agricultura y ya está, que es lo que se nos criticaba que tendríamos que haber hecho. No, quisimos poner el acento generando esa dirección general; una dirección general que, además, es específicamente para poner en valor el producto local y poder intentar potenciarlo.

En este sentido, sí que hablamos precisamente de Menorca, que es una isla donde sí que es verdad que hay más cultura del consumo de producto local, incluso a nivel hotelero es normal, ya pasan el 3% del consumo. Se ha comentado aquí, yo fui uno de los que lo tuvo que negociar junto al director general, Fernando Fernández, se fijó esa cantidad, era entre un 3 un 5% porque así lo pidió el sector, así lo pidió el sector porque así podían garantizar que podían dar cumplimiento a los establecimientos hoteleros. Que el Gobierno central ahora pueda aludir lo que quiera aludir, da igual, porque realmente creo que será la comisión mixta, que es una comisión bilateral, que siempre pasa, se suelen llegar siempre a acuerdos y estoy seguro que en una medida como ésta, que había consenso tanto del sector primario como de la parte hotelera, estoy seguro que se llegará a un acuerdo y que además se respetará lo que incluye, que no era solo del 3 o el 5%, depende del establecimiento, sino que se podrá ir revisando al alza en base a como el sector primario sea capaz de abastecer más en cuanto al producto local en sí. Creo que fue una medida que se ha agradeció por todos lados y hay que seguir luchándola, como ha dicho el diputado de MÉS per Mallorca. Desde Unidas Podemos vamos a seguir luchándola y no vamos a parar en ningún momento, y así se le ha dicho al ministerio.

Por otro lado, la consellera cuando por ejemplo vino al Parlamento y anunció el Plan de PROVILAC hubo voces que decían que como máximo se subiría el precio 2 o 3 céntimos. Estamos hablando de que se han subido 12. Obviamente no se ha llegado a lo que se tenía que llegar, pero se llegará de forma progresiva. No se puede hacer de un día para otro. Pero las mismas voces que decían que no se subirían ahora ni un 2 o 3 céntimos, ahora critican que solo sean 12. Las cosas son progresivas y creo que dentro de lo que hay se va por un buen camino, un camino que de todas formas es muy difícil. No se puede echar en cara a una consellería o a la presidenta del Gobierno que digan una realidad y es que el campo, el sector primario, pasa por malos momentos, pero no es algo de ahora, es algo de hace décadas. Se trata de encontrar soluciones.

¿Cuál es la diferencia ahora mismo, aparte de todo el trabajo que se ha hecho desde la consellería, respecto a hace

diez años? Lo primero, la PAC que se ha negociado es una PAC que sí tiene en cuenta el hecho insular, es una PAC, que sí que va a premiar ser islas y que sí va solventarlo. La consellera vino a este parlamento a explicar varias veces que se estaba negociando la PAC y también se ponía en duda el conseguirlo. Al final lo ha conseguido y creo que es para que todos nos alegremos, seamos del color político que seamos, creo que es bueno para el sector primario y lo que hay que hacer es que todas las PAC a partir de ahora siempre incluyen el hecho insular, que no quede solo en algo anecdótico que ha conseguido una consellera y ahí quede.

Hay un hecho que ha cambiado muchísimo y es que tanto a nivel europeo como a nivel de España se ha puesto en valor el no depender tanto del exterior. Lo hemos visto con el tema energético a causa de la guerra en Ucrania, y eso nos favorece para potenciar nuestro producto local. Somos islas, el depender exclusivamente de todo lo que sea el exterior nos perjudica muchísimo, tanto en nuestra economía como en nuestras costumbres, y poner en valor todo lo que es la producción propia, ahora hablamos de sector primario, de ganadería, del tema específico de leche, pero en general todo lo que sea ser capaces de producir aquí, tanto nuestra alimentación como nuestra energía, etc., nos va a hacer siempre ser menos dependientes y menos frágiles de cara al exterior.

Creo que por mucho que haya grupos parlamentarios que quieran negar la evidencia del cambio climático, es algo que está ocurriendo, son hechos científicos, y cuanto menos dependamos del exterior, menos frágiles vamos a ser. ¿Por qué lo quiero comentar? Porque todo el esfuerzo -y se ha dicho- tendría que ir en promoción del producto local, en cómo conseguir potenciarlo y en ser muy claros en una cosa y no mentirnos, actualmente estáis trabajando a pérdidas; una profesión que trabaja a pérdidas no suele ser atractiva para los jóvenes. Por eso precisamente la conselleria ha intentado que se acerquen muchos jóvenes al sector, está intentando precisamente que no se trabaje a pérdidas para que así sea atractivo, porque si no, no nos puede extrañar que durante décadas haya una disminución cuando por culpa del libre mercado, que es algo que algunos grupos elogian, lo que ocurre es que al final va a ganar lo que más dinero da, y si hay una profesión que está trabajando a pérdidas, por desgracia, hablábamos ahora de placas fotovoltaicas, es que si realmente a alguien le sale más rentable, por equis motivo, poner sus tierras a disposición de placas fotovoltaicas, y no hay legislación que regule que no se pueda hacer, se hace. O si, por ejemplo, viene un multimillonario y paga por equis tierra porque quiere hacerse una casa con piscina, por desgracia, eso manda por encima de cualquier cosa. O peor aún, si lo que vemos es que se están potenciando las grandes empresas productoras en contra de los intereses de la pequeña y mediana empresa, que básicamente es lo que ocurre, y no se legisla para proteger al pequeño agricultor, al pequeño ganadero o a las producciones medianas, de mediano tamaño, lo que ocurre es que el grande al final se come al pequeño.

Venimos de décadas en que ésa era la lógica, entonces, lo que tenemos que hacer ahora es revertirlo por una sencilla razón, si no somos capaces de producir aquí en Baleares vamos a ser muy frágiles y muy dependientes del exterior y, como estamos viendo por desgracia estos últimos años, esto perjudica

muchísimo no solo a un sector particular sino de forma transversal a toda la economía y a toda la salud de la población.

En ese sentido, sí que me gustaría que en vuestro turno ahora con os toque réplica otra vez podáis decir qué cosas creéis que se pueden hacer para promocionar aún más el producto local, sobre todo para que haya más cultura y costumbre de consumir producto local por parte de los residentes de Baleares y cómo potenciar también o cómo favorecer el punto de venta de ese producto local, y que no quede solo en una estantería en grandes supermercados o en cadenas específicas.

Sé que el director general, que además es menorquín, está haciendo muy buen trabajo, pero aun así los profesionales que sois vosotros creo que siempre tenéis que decirnos a los políticos cómo creéis que debemos mejorar. ¿Qué es lo que ha cambiado? Lo vuelvo a decir antes de acabar, el contexto actual sí que es muy propicio para poder fomentar ese producto local, cosa que hace diez años si se hablaba de ello nadie hacía caso.

Vamos a aprovechar ese contexto. Igual que a nivel europeo se está potenciando mucho el uso de energías renovables, vamos a potenciarlo para que, gracias a la nueva PAC, aquí en Baleares crezca muchísimo más el sector primario e intentemos que no se vaya a pérdidas y que sea una profesión atractiva y rentable para las generaciones futuras.

Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. López. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Jesús Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Creemos que es muy agradecer su comparecencia ante esta sala porque nos permite dimensionar perfectamente la anchura y la profundidad de la grieta que distancia a la administración actual de los productores, tanto en objetivos, finalidades como capacidad de intercambio, ayuda e interconexión.

Entendemos que ustedes nos solicitan menos intervencionismo, sobre todo en el aspecto de no depender de otros temas que podríamos llamar transversales y que no tienen una relación directa con la agricultura sino que la tienen con el medio ambiente, con el turismo, con la vivienda, con otras cosas, y que esto les supone a ustedes lógicamente un intervencionismo en su actividad, un estar pendientes de recibir normativas, direcciones o directrices que no tienen que ver con su actividad y que les obliga cada mañana a levantarse y a encender el ordenador y ver el BOE y el BOIB en lugar de ir a alimentar al ganado, a *formatjar* o a salir al campo a ver cómo está, si va a llover o hace buen tiempo. No, es más importante la lectura de las directrices que después llegan y, como ustedes indican perfectamente, desde cualquier dirección, pueden llegar por una pretensión medioambiental, por una pretensión turística o por una pretensión.

Entendemos que nos piden esto. Entendemos también que nos piden -cosa que hago notar en general a los bienintencionados diputados de esta sala que siempre están llenándose la boca con la cuestión de lo estratégico, lo fundamental, lo decisivo y lo básico que es esto- que no ahogemos, mediante la normativa y las imposiciones, que no ahogemos la actividad.

Decía al principio que esto permite muy bien dimensionar el socavón entre la administración y los administrados, que se decía en otro tiempo. Ellos piden que no se les ahogue la actividad, no ya que no les ayudemos, no les inventemos más cosas, no les impongamos más, es que piden simplemente que no les ahogemos.

Señores, creo que deben ustedes reflexionar, debemos reflexionarlo cada uno en nuestra casa ¿eh?, cuando salgamos de esta comisión porque hay unos señores que nos piden que nos ahogemos -es su frase textual- en una actividad que con una especial dureza ya está ahogando la realidad, está ahogando la situación económica en la que estamos, está ahogando la insularidad, el hecho de que vivamos en un archipiélago y está ahogando el crecimiento de precios, de insumos, de todas estas cosas que nos repetimos continuamente.

Nos solicitan entonces, también, entendemos, la creación de un marco, la creación y el mantenimiento, el sostenimiento de un marco que les permita la rentabilidad, que sería eso, sí, la gran solución a todo esto. Un campo rentable es un campo que tiene mucho menos problema y que sí que puede asumir entonces sugerencias, invenciones, cuestiones, *acudits*, ¿vale?, pero que la permita y sobre todo que no la penalice, que no... lamentablemente que no la impida, ¿de acuerdo?

Entendemos que nos piden también o entendemos como otra de sus solicitudes, claridad en ideas y en definiciones por parte de la administración en temas marco, en temas clave, en temas referentes. Hemos empezado con la solicitud de si el producto local, o producto de kilómetro cero, o producto balear o producto insular, que aquí todo cabe y cabe todo, sea una cosa claramente definida, porque es una cosa que damos por supuesto, "bueno, es producto balear".

¿Qué es producto balear? ¿Aquello que se realiza solo con... habiendo contado con recursos de Baleares, en cuya participación, en cuya fabricación solo hayan intervenido factores...? Digo, es verdad que hace falta una buena definición para lo que después hace una tremenda falta, que es una tremenda promoción, que en algún momento se ha sugerido aprovechando la inmensa difusión que tenemos con la cantidad de turistas que vienen aquí a los que es... pues eso, con un poco que probaran cada uno bastante de salida nos darían.

Entendemos entonces que nos piden esta claridad de ideas. Entendemos entonces que lo que nos están demandando y lo que yo creo, sobre todo pido como responsabilidad a los gobernantes, es un poco de ilusión, un poco de esperanza, un poco de explicación de que se deje de decir que son unos señores tan importantes, tan básicos, tan estratégicos, tan necesarios a los que, sin embargo, se deja ahogar en la

desilusión y la desesperanza. Debería haber una transmisión más positiva.

Nosotros entendemos que en realidad no hemos percibido por su parte una adhesión demasiado entusiasta a los objetivos que sin embargo lleva proponiéndose la conselleria y en los que ha trabajado estos últimos cuatro años. Nosotros se los hemos discutido mucho porque ahora les plantearé cuáles son los objetivos que entendemos nosotros que deberían reunir administración y productores, pero creemos que la difusión del producto local, pues ni siquiera tenemos bien definido qué el producto local, y se dice que se ha trabajado mucho y que se ha llegado a acuerdos con unos y otros, que creemos que son muy puntuales, en realidad no creemos que durante esta legislatura se hayan realizado grandes logros y no creemos que de demasiado tiempo como para que esto vaya a evolucionar mucho.

La inclusión de la mujer en la actividad, nosotros planteábamos..., y veáanse ustedes mismas como representación, yo siempre he insistido aquí que es un insulto a mis dos abuelas decir que la mujer ha de ser incluida en la actividad agrícola. La mujer ha estado... ha participado, ha sido protagonista y ha tenido un papel verdaderamente interesante y que si se quiere deberíamos recuperar históricamente, lo deberíamos valorar, pero como ven es un objetivo que, bueno, ya podemos decir que lo tenemos. Podremos además celebrar el logro, con su sola presencia lo estamos celebrando y es bueno que lo podamos hacer.

Es también el recambio generacional, un recambio que no entendemos que el ahogo administrativo y la falta de rentabilidad vaya a permitir, o sea, yo no le recomendaría a mis hijos que se dedicaran a la actividad agrícola. Les diría: "No, tenéis un follón por delante de papeles tremendo y no..., ¿qué queréis que os diga?" Es que me veo teniendo que mantenerlos a mi costa, ¿eh?, si les recomiendo esa actividad. Creo que los dirigiría a otro sitio.

Y después unos grandes objetivos europeos con las nuevas PDR, en que el medio rural, ustedes se han de sacrificar si no les (...) una cosa que se llama el medio rural, de la granja a la mesa, que el campo sea habitable... No sé, bien, tiene un poco de... recogeremos setas y viviremos en ellas, no sé, a mí me parece un poco infantil, un poco naíf, un poco de cuento, pero donde ustedes se ve que estos son los nuevos objetivos de la PDR y por donde deben ir, como si no lo hicieran ya. No tengo muy claro... De todas maneras en esta línea estamos.

Bien, así que no quedando demasiado tiempo de legislatura no vemos que haya habido grandes avance en esto, que son los propósitos principales que se han planteado que no creemos que fueran de verdad demasiado interesantes para ustedes y creemos que va ya a ser difícil que se incremente la cuota de logros en estos temas.

Ah, perdón, me estoy saltando también unos objetivos ecológicos y de combatir el cambio climático y lamentablemente con todas las discusiones... No... aquí ni negacionismo, ni se niega nada ni se acepta nada, solo una cosa: ustedes no se preocupen, no son grandes emisores, ¿eh?, los podemos comparar con el resto del mundo y Baleares no es

especialmente culpable. Digo, lógicamente esto no hace... no reduce ni un ápice nuestra obligación de participar en el futuro del mundo en todas nuestras obligaciones, en el cumplimiento de nuestras obligaciones ecológicas, medioambientales y de todo tipo, pero digo, si alguien se rompe la camisa delante de ustedes diciendo que están envenenando el planeta no se preocupen porque ya les digo yo que no lo están haciendo. En cuanto a eso no hay que preocuparse demasiado.

Ahora, nosotros creemos que de verdad la satisfacción más acertada, las demandas entonces que ustedes han propuesto y las soluciones que se les han venido aportando durante esta legislatura, en realidad pasarían por una clarificación de objetivos, una clarificación de objetivos por la que su comparecencia es muy de agradecer y nos ha venido muy bien porque creo que nos ha aclarado muchas cosas, bueno los que están allí que ven, que perciben dónde están, con qué trabajan.

Entonces, nosotros, primero, creemos que hace falta una gran inversión estructural, hay que hacerles llegar a ustedes todos los medios y recursos, con esto me refiero a todo el amplio abanico, desde aguas depuradas y además con esto cumplimos un objetivo medioambiental sin imponerles nada, sino que les ofrecemos un recurso para que... porque Baleares en general tiene que transitar del secano al regadío, todas las cuestiones de recursos eléctricos, líneas digitales de... Perdón, yo soy malísimo a la hora de la innovación, apenas entiendo mi teléfono, creo que él me entiende más a mí que yo a él. Pero digo, en toda la aportación de todo lo que puedan necesitar para innovación, para modernización y para los recursos inteligentes, que ellos son más inteligentes que nosotros lo tengo visto, sí, y la adaptación, entonces, a las nuevas tecnologías.

Este tipo de cosas, o sea, primero, la gran aportación de infraestructuras; segundo, la aplicación de ayudas puntuales a temas puntuales en momentos puntuales, o sea, tener clarísimo que si un sector es estratégico, necesario, básico, en determinados momentos sufrirá determinados percances y hay que ayudarlo, y ayudarlo, por cierto, con un medio mucho más efectivo... Tengo que terminar ya?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, li queden deu segons.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Vale. Con un medio más efectivo, preferimos una reducción de impuestos equivalente, dejen ustedes de pagar los impuestos de las ayudas porque aquí vivimos en un mundo en que se han prometido ayudas, las ayudas que se han prometido durante los últimos dos años y las cantidades percibidas tienen un abismo que yo me pregunto dónde está todo ese dineral.

Gracias. Perdona, Sra. Presidenta, he terminado.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Méndez. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula la Sra. Idoia Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidenta. Buenos días a los representantes de las entidades que han venido hoy a esta comisión de Economía para exponernos de primera mano cómo está el sector agrario de la isla de Menorca y cuáles son las dificultades, las enormes dificultades a las que se enfrentan en su día a día para poder sobrevivir sacando a flote sus explotaciones.

Desde luego, el panorama es desolador. Como han mencionado otros diputados, Baleares cuenta con una diversidad en el modelo agrario en función de la isla, pero también creemos que por eso es necesario que las competencias que afectan a la agricultura y a la ganadería estén gestionadas por el consejo insular de cada isla, pero todas las competencias, porque creemos que no tiene sentido mantener dos estructuras, Gobierno balear y consejo insular.

VOX apuesta por la transferencia de competencias de gestión a los consejos insulares y evitar duplicidades, porque son los consejos insulares quienes mejor pueden atender a las demandas de los ciudadanos de cada isla, dado que cuentan con realidades locales muy diferentes.

La gestión de las ayudas desde una instancia intermedia entre el Gobierno de la nación y el consejo insular es absolutamente prescindible y además ahorraríamos en costes de estructura, lo que permitiría poder destinar más recursos a quienes deben ser los destinatarios finales que son los trabajadores del campo.

Se ha hablado mucho del producto local, ¿qué debemos entender por producto local? Desde VOX también lo tenemos claro, el producto local es el que se produce en la isla con productos de la isla. No podemos considerar producto local a una sobrasada hecha en Baleares a partir de carne de cerdo que proviene de otro lugar. No podríamos considerar tampoco producto local aunque esté elaborado en Menorca con leche traída de fuera.

Nuestro grupo ha traído a este parlamento iniciativas para crear una marca de kilómetro 0 cuyos productos respeten esos parámetros que deberían controlarse por las autoridades mediante la certificación de que la producción del producto cumple con el requisito de estar elaborado con productos de la tierra. Por supuesto, a día de hoy, ni desde la consejería ni desde el consejo insular contamos con ese servicio elemental que de forma efectiva asegure que lo que nos venden como producto local en los lineales de los supermercados lo sea realmente.

Por supuesto que nosotros apostamos por la soberanía alimentaria, pero desde un punto de vista realista. La soberanía alimentaria no consiste en crear una dirección general que se llame soberanía alimentaria y luego no hacer nada para avanzar en esa dirección. Para empezar, la soberanía alimentaria no podemos abordarla solo desde una visión balear, debemos planificarla desde una visión nacional, porque es evidente que Baleares no tiene capacidad para alimentar sólo con producción balear a toda su población. Pero sí podemos avanzar en esa soberanía alimentaria si nos planteamos el reto como país y planificamos la producción a nivel estatal.

Por otro lado, tampoco vamos a alcanzar la soberanía alimentaria si seguimos a pies juntillas todo lo que nos imponen los políticos globalistas que dirigen las instituciones de la Unión Europea. Aquí todo el mundo habla de lo necesario que es el sector primario, de lo necesario que es el sector agrícola, de que hay que salvarlo, pero luego nadie se atreve a alzar la voz cuando las imposiciones de Bruselas, con la excusa de conseguir unos objetivos de apariencia bondadosa, pero de aplicación perversa, resulta que perjudican a nuestros ganaderos y agricultores y benefician la importación de productos extranjeros que provienen de países donde los requisitos para producirlos, donde los costes de producción no son en absoluto equiparables a los nuestros y ejercen una competencia desleal, obligando a nuestros productores a bajar los precios hasta importes tan ridículos que ni siquiera cubren los costes de producción.

Nosotros no tenemos complejos y venimos diciendo desde que tenemos representación en este parlamento y en el de otras comunidades autónomas, así como desde el Congreso de los Diputados, que la Agenda 2030 es perversa, que nos venden máximos que aparentemente son bondadosos, pero luego con la excusa de llegar a esos objetivos se está machacando al sector primario de los países europeos, entre ellos España. Porque no podemos obviar que los movimientos ecologistas culpan en gran parte al sector primario de todos los males del globo terráqueo. El cambio climático que nadie niega y que ha existido desde los inicios de la historia del planeta ahora resulta que es culpa de los productores que contaminan, y con esa excusa están matando el campo, porque tenéis que ser sostenibles y de ese modo se encarece el coste de producción hasta límites que la hacen inviable, esa producción.

Por supuesto que la alimentación es un sector estratégico y que debe ser prioritario y debemos ser valientes para adoptar las medidas que sean necesarias para salvar al sector y, si no afrontamos la realidad, si seguimos acomodados en el discurso progre y bien queda, ya podemos hacer pactos por la agricultura que quedaran en papel mojado. El viento sopla en contra de la payesía en estos tiempos. Nosotros estamos decididos a cambiarlo. Necesitamos certificar el producto local. Necesitamos una administración pública ágil que no se demore dos años en otorgar las ayudas que les corresponden a los explotadores; y está claro que el Gobierno balear no cumple. Dejemos que cada isla pueda ocuparse de esa gestión. Necesitamos proteger a nuestros productores de los productos extranjeros que compiten deslealmente y que acaban llenando las despensas de la gente sin cumplir siquiera con los requisitos sanitarios que se exigen aquí a nuestros agricultores y ganaderos. No podemos permitir que esos productos entren en nuestro mercado y debemos establecer ayudas suficientes para garantizar la supervivencia de las explotaciones hasta que recuperemos nuestra soberanía y superemos esta situación a la que nos han llevado los sucesivos gobiernos en sintonía con las élites globalistas que están con sus disparatadas agendas mientras el campo, en Baleares como en el resto de España, muere.

Por tanto, les animo a seguir adelante. Sé que es difícil, pero también sé que somos muchos, cada vez más, los que tenemos claro hacia donde debemos encaminarnos para salvar al sector, le pese a quien le pese.

Gracias, presidenta, y gracias a ustedes por venir aquí desde Menorca, que sé que cuesta, para explicarnos cuál es su situación real y, bueno, desde aquí les animo a que sigan adelante y sepan que tienen en nuestro grupo unos aliados para intentar salvar al sector y sacarlo adelante, pero desde la verdad y sin complejos y diciendo las cosas como son.

Gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sra. Ribas. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Primer de tot, donam la benvinguda als representants del sector agrícola i ramader de Menorca que ens acompanyen.

Com han pogut comprovar, tot i que en teoria això va que se'ls formulen preguntes i dubtes, al final gairebé tots els grups parlamentaris el que fan és una "perorata" amb els seus discursos i les seves consignes, però això és la política i és un poc inevitable.

Nosaltres ens intentarem cenyir al guió i, per tant, evitarem les reiteracions de moltes de les coses que s'han dit. Els intentarem formular cinc qüestions que ens interessin, sobretot perquè vostès concretin algunes de les afirmacions que es fan, però que queden tan vagues, vaporoses que no sabem exactament què signifiquen i que almanco voldríem que hi hagués exemples del que es diu.

Aquí es diu, per exemple -qui no comparteix això?-, agilitat administrativa. Però, què vol dir?, què no funciona de l'agilitat administrativa en el sector primari? Jo els deman: no funcionen les ajudes? I les ajudes amb relació a quina administració?, parlem del Consell Insular de Menorca?, parlem de la Conselleria d'Agricultura del Govern de les Illes Balears? M'agradaria que em concretassin quina és l'administració més incomplidora, per dir-ho d'alguna manera, perquè almanco puguem posar fil a l'agulla per intentar trobar alguna solució.

Igual que amb el tema de les tramitacions. Vostès també han dit, hi ha manca d'agilitat a les tramitacions, no només d'ajudes, entenc que van més enllà, d'altres tipus: territorials, urbanístiques, ambientals..., bé, turístiques. També ens agradaria que ens assenyalassin amb una mica més de concreció, quina és l'administració responsable d'aquests endarreriments?

Després s'ha dit aquí, o almanco un representant ho ha dit, no a les prohibicions. Nosaltres, el nostre grup parlamentari combrega i està absolutament d'acord amb aquesta qüestió, però nosaltres també voldríem una concreció. Què els sembla una llei que està en tramitació en aquests moments, que és la Llei de Reserva de la Biosfera de Menorca?, una llei que està en tramitació, que s'aprovarà i que ens agradaria saber si per al sector inclou o no inclou prohibicions. Perquè, clar, si no, ja dic, ens quedam amb titulars, i estan bé els titulars, però ens agradaria descendir al terreny de la realitat concreta i la realitat

concreta és que aquest parlament, per exemple, tramita una llei important per a Menorca. Aquesta llei inclou prohibicions per al sector agrícola? Els deman la seva opinió. Aquesta llei inclou tramitacions més llargues de les actuals? Els ho deman, perquè nosaltres hem de prendre nota i ajudar, en la mesura que puguem de les nostres possibilitats i competències, a fer la vida més fàcil als pagesos, almanco és la nostra pretensió.

El mateix els deman d'una altra modificació de llei que està en tramitació en aquest moment, que és la llei d'espais de conservació amb rellevància ambiental; una llei que evidentment també afecta els terrenys agrícoles i ramaders de Menorca. Aquesta llei crea més tramitacions?, crea més dificultats?, crea més inseguretats jurídiques?, crea més prohibicions? Ens agradaria que si ens poden expressar la seva opinió almanco això ens servirà per a la nostra activitat legislativa i, per tant, tindrà una certa utilitat.

S'ha parlat de la insularitat. Evidentment, com poden comprendre, El Pi, que defensa absolutament un règim especial ambiciós, hi estarà totalment d'acord. Aquí hi ha una part aprovada del règim especial que es econòmica, i jo els deman, funciona?, realment té qualque resposta aquesta part econòmica aprovada que pugui donar balons d'oxigen a la seva activitat?, perquè després hi ha la part fiscal, que és una promesa i una expectativa que encara està en tramitació i que també vostès, almanco a la proposició de llei en tramitació, també poden fer una valoració si això serà útil o no serà útil per al sector agrícola de Menorca.

Després aquí, en el tema de la insularitat hi ha el tema dels *minimis*, de la limitació europea a les ajudes i dels productes subvencionables, perquè aquí hi ha molts de productes, com vostès saben perfectament, que un dels objectius és que alguns dels productes que a Canàries són subvencionables, agrícoles, i que no ho són a les Illes Balears, evidentment això crea un greuge comparatiu i per ventura aquí també hauriem d'incidir en un tema molt concret de determinats productes, almanco per fer petites passes per avançar en aquest objectiu de compensar la nostra insularitat.

Quarta qüestió que els planteig aquí. Alguns dels intervinents han dit que s'hauria de complir la llei de cadena agroalimentària, s'hauria de complir, ergo, ens estan dient que no es compleix? Ens estan dient que no es compleix. Em podrien concretar en què no es compleix?, perquè clar, en teoria és greu que no es compleixin les lleis, i en teoria hi ha una reacció sancionadora, inspectora en cas d'incompliments, perquè també hi ha unes administracions competents per fer-la complir, es diguin Delegació de Govern de l'Estat, es diguin Conselleria d'Agricultura, algú està fent deixadesa de les seves funcions, perquè si una llei no es compleix, a qui té la potestat de fer-la complir, se li han de treure els colors, com a mínim. I per això nosaltres volem que aquí es digui qui no fa la seva feina.

I la cinquena qüestió que els volia comentar, és el tema del percentatge del producte local en el tema de la llei turística. Bé, nosaltres evidentment, estàvem totalment en sintonia en la introducció d'aquest mínim, que és un mínim, no és un màxim, per tant, estam molt contents que hi hagi altres establiments que estiguin per damunt del mínim, això és absolutament

satisfactori, el que passa és que nosaltres no podem compartir aquesta relativització que se'ns ha fet per part dels grups que donen suport al Govern de l'Estat i al Govern de les Illes Balears, és a dir, manco MÉS per Mallorca, en el sentit va a una comissió mixta, com si no passàs res. No, això és la passa prèvia al recurs d'inconstitucionalitat i la consideració per part de l'Estat que això és inconstitucional, una de les poques mesures efectives a favor del sector primari de les Illes Balears i a nosaltres no ens va bé aquesta descafeïnada que s'ha produït en aquest debat, i també els deman la seva opinió sobre aquesta qüestió. Ja sé que altres portaveus ja ho han fet, però evidentment nosaltres el que no podem compartir de cap manera és que ara se'ns vulgui endolcir el que és un atemptat als pocs esforços que s'han fet aquesta legislatura reals i pràctics, per intentar donar una mà al sector primari de les Illes Balears.

Com tampoc no podem compartir això que el lliure mercat i les plaques, ... si hi ha una política de la Conselleria d'Energia de deixar... aquí sí que han estat àgils i han eliminat permisos, autoritzacions i tramitacions, perquè es puguin instal·lar plaques, i ara venim aquí feim un discurs, és que hi ha massa plaques o hi ha massa risc de què hi hagi massa plaques solars. Home, és el que ha provocat la Conselleria d'Energia del Govern de les Illes Balears.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Josep Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Amb el seu permís, em posaré dret, perquè no és l'habitual en aquestes sessions, però voldria tenir contacte visual, almenys amb els nostres convidats, crec que és el mínim, ja que han vingut aquí des de Menorca, com jo -benvinguts-, doncs el mínim és que realment puguem tenir un diàleg i almenys ens puguem veure les cares. Això en primer lloc, donar-los les gràcies.

En segon lloc, també vull dir que no empraré aquesta intervenció per fer un debat polític, com han fet alguns portaveus. Segundo absolutament el que ha dit el Sr. Melià, que aquí no venim a fer mítings polítics, entre altres coses, perquè vostès coneixen perfectament què opina cadascun dels partits sobre el tema agrari, agrícola, per tant, jo, fins i tot jo trobo de mal gust, aprofitar aquesta sessió per venir aquí a fer un míting polític i criticar altres partits i criticar altres governs, perquè crec que no és per això que els hem demanat que vinguin aquí. Perquè tenen raó que tots estam d'acord i tots ens n'omplim la boca, tots els grups polítics ens omplim la boca de la importància del sector. Però això no vol dir que tinguem les mateixes solucions ni les mateixes receptes. I això s'ha vist molt clar per fer-ne caricatura, si vostès volen, perquè clar, el Sr. Mas ha dit, "escolti, productors d'aliments, la dedicació principal que vostès han de tenir és de producció d'aliments", i algun altre portaveu, doncs, ha fet més referència a l'activitat complementària, etc., també vostès mateixos han tingut èmfasis diferents en cadascun d'aquests temes.

Per tant, vull dir, el fet que no vulgui que facem el debat polític, no és que consideri que és que tots volem el mateix, no, defensem models diferents de donar suport a la pagesia, però crec que realment aquí venir a dir “ui, aquest govern està fent això”, quan sabem perfectament que si estigués en mans d'un altre partit farien el mateix, doncs simplement és la que considero que és una falta de respecte cap a vostès que han vingut avui aquí a parlar-nos de problemes concrets.

Tot això que un govern faria una cosa, un altre en faria una altra, m'estic referint, evidentment al tema del recurs d'inconstitucionalitat o els dubtes de constitucionalitat sobre el tema d'aquesta obligació que els hotels un 5% del que adquireixin sigui producte local. Jo, sobre aquest tema, també els vull demanar l'opinió -com ha demanat el Sr. Melià. Jo sobre aquest tema els vull expressar uns dubtes i m'agradaria, per tant, saber la seva opinió. Jo pens que una llei digui que els hotels han de comprar un mínim d'un 5%, pot passar com això que diuen que passa amb la Llei de la cadena alimentària, que la llei diu una cosa, el paper ho aguanta tot, que es diu, però, clar, després el problema és com es fa complir i com realment s'articula una mesura tan ambiciosa com aquesta, que nosaltres des del punt de vista ideològic, evidentment hi donam total suport, però que si no va acompanyada d'unes mesures sobre el terreny per fer-la efectiva, pot quedar en paper banyat.

Coneixem algunes experiències d'alguns hotelers, d'alguns productors, que ens han explicat que han intentat articular això i que costa, perquè clar, un hotel doncs si vol poder oferir als seus clients un ventall de productes locals, necessita també una garantia que hi ha un proveïdor que té la capacitat de subministrar-li de forma recurrent i de forma sostinguda un determinat producte. I això, evidentment, a vegades és difícil. És per això que nosaltres fa uns mesos, fa bastants mesos, jo crec que a principis de legislatura vàrem fer una proposta, ara em fa una mica de vergonya dir el nom, perquè cada vegada ens inventem un nom diferent, nosaltres li vàrem dir “pacte per la promoció del producte local”, però d'alguna manera el que dèiem és, com que és tan difícil fer aquest encontre entre el pagès productor i l'hotel·ler consumidor -ara agafem aquest consumidor, n'hi ha d'altres, eh?, evidentment també hi ha el sector de comerç, la gran distribució, però en aquest cas l'hotel·ler-, dèiem, potser el que hauríem de fer és -com d'alguna manera deia el Sr. Nadal- posar tots els agents en una taula i, per tant, això vol dir totes les conselleries implicades, també els consells insulars, perquè clar, aquí realment tenim el problema d'aquestes competències dividides, i evidentment les organitzacions professionals agràries, també parlàvem, evidentment, del sector de la pesca. I després posar també en aquesta taula, el sector del comerç, especialment la gran distribució, que també hi sigui present; el sector turístic, que és un gran consumidor, o hauria de ser un gran consumidor, bé, és un gran consumidor de producte alimentari, i hauria de ser un gran consumidor de producte de proximitat. I també el sector industrial, que és el sector transformador, que també, evidentment, consumeix o necessita aquest producte.

Nosaltres ho vàrem portar al Ple del Parlament, això es va aprovar, però com passa amb tantes altres coses, el Govern ha fet alguna cosa similar, però això no ho ha acabat de fer. Evidentment, tot aquest gran pacte havia d'anar acompanyat de la intervenció de l'administració, que havia d'intervenir en les

diferents fases d'aquesta cadena donant un suport financer, que a més a més se n'ha parlat. Vostès hi han fet referència, tenim els instruments per donar suport financer a això, a banda evidentment del pressupost general, però tenim..., s'ha fet referència a l'Impost del Turisme Sostenible, que ha d'anar dirigit a afavorir la diversificació econòmica, per tant, tenim aquest fons, relativament de lliure disposició per fer-ho, i després el règim especial de les Illes Balears, que contempla aquest famós factor d'insularitat, que són uns 114 milions l'any, que també per a aquelles coses a les quals es poden dedicar aquests diners, també hi hauria donar suport a la pagesia.

Per tant, crec que hem de trobar la manera i a mi m'agradarà saber les seves opinions. És a dir, tot això és per fer-los la pregunta, perquè jo també estic d'acord amb el Sr. Melià, que aquí jo els vull fer és preguntes, perquè vostès em donin la resposta, què opinen d'aquesta mesura del 5%?, i com ho podríem fer perquè realment no quedi en paper banyat i realment es pugui dur sobre el terreny i es pugui dur a la pràctica?

En segon lloc, els volia demanar una valoració d'alguns instruments que no són estrictament -diguem-ne- de suport a l'activitat de la pagesia, però poden donar un suport complementari sense caure que els pagesos hagin de fer d'hotelers, m'estic referint a eines com el CARB, el Contracte Agrari de la Reserva de Biosfera, i instruments vinculats amb la custòdia agrària: són útils?, estan donant el seu resultat?, s'haurien de reforçar?, s'haurien de modificar?, i si és així, en quina línia?

En tercer lloc, volia parlar d'un tema que ha tocat la Sra. Llambias, que és el tema del sòl destinat a energies renovables. Em sembla que la preocupació que ha expressat és digne de ser tinguda en compte i jo voldria saber si vostès estan satisfets amb la delimitació que s'ha fet al Pla territorial insular, que està pendent d'aprovació, s'ha fet teòricament una delimitació de sòls aptes per instal·lar-hi energies renovables, que sembla que no serien terrenys aptes o terrenys amb un gran valor per a la pagesia. Saber si vostès estan satisfets amb aquesta delimitació, si en el seu dia varen presentar al·legacions i si consideren que aquest tema està ben orientat o caldria corregir-lo.

I en quart lloc, jo també els volia demanar mesures concretes. Crec que tant el Sr. López com el Sr. Melià ja han fet èmfasi en el que vostès ens han expressat en la seva primera intervenció, que lògicament havia de ser molt genèrica, aquest suport immediat, no?, aquest suport immediat que es necessita perquè el declivi que veiem en el camp de Menorca, en el sentit de la dificultat de tirar endavant les explotacions, no arribi a un punt de no-retorn i hi hagi cada vegada més pagesos que hagin de deixar aquesta activitat, la concreció d'algunes d'aquestes mesures concretes, que és el que llavors els polítics hauríem d'entomar i empènyer perquè es poguessin posar en pràctica.

Per tant, aquestes eren les meves quatre preguntes: valoració del consum del 5% de producte de proximitat per part dels hotels; segon, valoració dels instruments no estrictament orientats a l'activitat agrícola, com és CARB i Custòdia Agrària; tercer, el tema del sòl destinat a energies renovables; i quart, refermar-me en el que ja han demanat altres portaveus,

de concretar algunes mesures per poder donar aquest suport urgent que estan demanant.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Pilar Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí, moltes gràcies, presidenta. Primer de tot, benvinguts als tres representants de les organitzacions professionals agràries de Menorca, estam molt contents, jo com a menorquina especialment de tenir-los aquí i escoltar les seves aportacions.

Sí que vull posar de manifest que des del nostre Grup Socialista consideram que és un sector estratègic, com crec que compartim amb tots els altres grups. El sector agrari és un sector estratègic i m'agradaria que traslladessin als seus associats i col·laboradors l'agraïment per la feina que fan dia rere dia, perquè al final els que posen els aliments a la taula són els agricultors i ramaders. Per tant, crec que açò s'ha de posar en valor i ho volia manifestar aquí directament.

La compareixença és per a producte local, no?, és així. Sí que és cert que té un parell de mesos aquesta sol·licitud i crec que l'hem d'englobar un poc en un context que ha anat un poc variant. S'ha rallat de producte local, però també alguns dels portaveus han manifestat les dificultats que està travessant el sector, que no és una novetat.

Jo diria que és un sector que sempre ha passat per moltes dificultats, però sí que és cert que els darrers esdeveniments han agreujat el que podia ser un punt de llum que teníem en algun moment. Hi va haver un moment on teníem la COVID, però després hi va haver les ajudes del Next Generation, vàrem tenir la nova PAC, l'acord on està clar que hi haurà un reconeixement de la insularitat, però després hi va haver el que deim la crisi energètica, que açò vostès ho han manifestat, l'increment dels preus del petroli, és una crisi d'àmbit europeu, però que ha afectat directament el sector, i molt, com ha afectat altres sectors, però a vostès especialment.

Per tant, el que podia haver estat un moment d'esperança -diguéssim-, després es va trastocar i ara ens tornam trobar en una situació molt difícil, molt difícil. Per tant, una compareixença demanada per rallar del producte local ens du aquí avui a parlar, sí, de producte local, però també a parlar d'altres necessitats que crec que és on hem de posar el punt i vostès ens han de posar llum on creuen que es poden posar els accents per poder millorar el sector.

En el que fa referència al producte local, crec que ens ha quedat clar que... a veure on posam la línia del que és el producte local. Açò és un debat que s'hauria de tenir amb tranquil·litat, hi hauria d'haver consens. Sí que és ver que hi ha marques, hi ha diferents denominacions d'origen, però el producte local, vostès mateixos ho han dit: és un producte local aquell que s'elabora a Menorca, però la matèria primera ve de fora?, i jo faria aquesta primera pregunta als tres portaveus: què

troben, què consideren que s'hauria de considerar -perdonin la redundància-, producte local, a veure on està aquest límit de dir no, açò no es pot considerar producte local.

Després hi ha tot el tema dels certificats, controls, tots som conscients que una marca..., sí que és ver que tenim marques..., tenim Reserva de Biosfera, tenim la denominació d'origen del formatge Maó, açò també va acompanyat de tota una sèrie de controls i garanties que es fan les coses d'una certa manera. Aquí també els demanaria a veure si consideren que és millor incorporar noves marques o tal vegada vostès saben que... també les marques que diguin "Menorca", "Mallorca", açò és difícil, per no dir impossible i a veure la línia del producte local, on consideren vostès, per concretar, que hauríem de... de caminar.

Pel que fa a la promoció de producte local, també crec que... he pogut entendre que la dificultat està també, dificultat o impediments amb el que són els preus, està un poc en l'intermediari, no?, l'intermediari, és a dir, el producte té un cost, hi ha la llei de cadena alimentària que creim que és molt important que es compleixi. La pregunta concreta, també als tres o si vol algú dels tres fer de portaveu: com consideren que es podria controlar el compliment de la cadena alimentària a Menorca, tenint en compte que a vegades està parlant d'una societat, bé, de vegades no, estam parlant d'una societat petita on ens coneixem tots i que la llei a vegades posa un poc... -ja ho ha dit el Sr. Melià també- que si sancions, que si denúncies. Bé, és important saber si vostès tenen alguna proposta concreta de dir bé, la llei de cadena alimentària es podria fer complir d'aquesta manera concreta, amb un acord, ... Estic totalment d'acord que hi ha d'haver aquest acord i aquest diàleg entre associacions i entitats, però també entre administracions.

Després, pel que fa a la promoció també, crec que és una línia important, perquè m'he mirat algunes dades del que és el Consell Regulador de denominació d'origen del formatge i m'equivoquin perquè vostès saben ho coneixen molt més que jo, però jo en una lectura així a primera vista de percentatges i de quina manera ha anat evolucionant al llarg dels anys, he tret una conclusió en què dius, bé, tal vegada el sector lleter, que certament està en crisi i que en aquells moments està venent per sota del preu de producció..., amb aquestes dades he pogut fer una lectura de dir, bé, el producte elaborat té més sortida, té més sortida i a la vegada també tal vegada no està tan ajustat en el preu, és a dir, té un marge superior, diguem-ho així, no?, i he pogut veure com l'artesanal ha crescut molt més que el producte que no està considerat artesanal. Per tant, tal vegada el sector lleter hauria de caminar cap a una producció més elaborada del producte, que no sigui la llet com a primer element, no? Açò, ja li dic que és una reflexió purament meua que he fet de la lectura de les dades dels darrers anys del que fa l'estudi del Consell Regulador. M'agradaria que em contestessin si vaig errada, si consideren que sí que podria ser una bona reflexió el tema del producte així més elaborat.

Després, pel que fa..., ara que parlaven de la llei de cadena alimentària, jo tampoc no hi entraré, compartesc amb alguns portaveus que m'han precedit que no som aquí per entrar en debat entre els diferents grups polítics, tenim prou àmbits, tenim un plenari cada setmana per manifestar el model de cadascun de nosaltres, però sí que posaré en relleu la

incoherència d'alguns grups que demanen accions, però després, quan és hora de votar -com, per exemple, la llei de cadena alimentària, que ens dona una eina important-, tenim grups a nivell estatal que han votat en contra, com pot ser el Partit Popular o VOX; vull dir que realment és important anar tots a una, i la llei de cadena alimentària considerem que és una bona eina, després veurem si al compliment s'hi pot arribar o no, que bé, per aquí anava un poc la pregunta meua.

I, després, ja entrant també en alguna pregunta més concreta de manifestacions i opinions que han fet, per no repetir-me, en tenia algunes apuntades que ja han fet alguns portaveus que m'han precedit, però pel que fa a la Sra. Llambies, ha dit el tema de les fotovoltaiques, jo li volia concretar a veure si quan -he entès- que les fotovoltaiques podrien incomodar o impossibilitar la sembra, no?, i jo li demanaria a veure si considera que són compatibles amb la ramaderia, una instal·lació fotovoltàica.

Després, en el tema de implicació administrativa, jo entenc que hi ha hagut ajudes, la PAC crec que tindrà un impacte sobre el sector lleter, en positiu, tindrà un impacte en positiu. Per tant, jo entenc que no s'està ofegant sinó..., vostès estan demanant ajuda, ajuda que, de fet, és un sector que ha tingut diferents..., ha tengut suport sempre, però la Sra. Pons ha dit "no volem estar subvencionats tota la vida", no?, ha vingut a dir aquesta frase. Jo li demanaria a la Sra. Pons també a veure quines solucions concretes ens pot oferir perquè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Carbonero, ha d'anar acabant.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí, ja faig la darrera pregunta i acab. Gràcies, presidenta.

Solucions concretes per sortir d'aquesta subvenció, no? Entenc perfectament..., jo he entès que és pagar el preu de les coses, no?, que el consumidor pagui el preu del producte. Però bé, si se m'ha escapat alguna reflexió, simplement que m'ho comentí.

I després el darrer ja -i acab, Sra. Presidenta-, el Sr. Nadal ha comentat el tema de gestió, que és important. La gestió -hi estic totalment d'acord- és bàsica i ha matisat per no..., que és l'únic que no han demanat els altres portaveus, ha matisat la gestió en recursos hídrics i forestals; i després també ha dit cosa de la neteja de torrents, però, bé, en aquest cas concret, els recursos hídrics i forestals, m'agradaria també que em concretés a veure quina gestió troba que seria millorable en aquest cas.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Carbonero. Ara, contestaran els representants de les entitats productores del sector primari a Menorca i, si els sembla, seguirem el mateix ordre que hem dut a l'inici de l'exposició. Per tant, donaria la paraula al Sr. Nadal, d'AGRAME.

EL SR. PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ D'EMPRESARIS D'EXPLOTACIONS AGRÀRIES DE MENORCA (Lluís Nadal de Olives):

Bueno, muchas preguntas, no sé... Tantas preguntas han hecho que no..., que he perdido, he perdido totalmente...

LA SRA. PRESIDENTA:

No es preocupi, vagi contestant el que té anotat i, després, si en falta alguna ja tindrà temps de contestar.

EL SR. PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ D'EMPRESARIS D'EXPLOTACIONS AGRÀRIES DE MENORCA (Lluís Nadal de Olives):

Yo creo que, por ejemplo, esto último, si no hubiera habido las ayudas que ha habido este año, por ejemplo, el sector estaría muerto. Estaría muerto, y han llegado ayudas importantes, a lo mejor de 20, 30, incluso de 40.000 euros, a algunas explotaciones, las más grandes, y todo esto... Pero el problema es, por ejemplo, estas ayudas puntualmente han ido muy bien, han resuelto el problema, de este año. Pero ya para el próximo, no las tenemos y, en cambio, los costes de producción han subido del orden del 70%, el coste de producción de leche, de queso, de todo esto. Entonces, bueno, pues repito: estas ayudas han servido para que no se muriera el sector pero está todo a la incógnita de a ver el futuro cercano, a ver cómo se puede solventar...

Bueno, no sé ahora mismo... Han dicho tantas cosas, yo no he tomado nota de todo ni mucho menos...

Respecto a la gestión de la Conselleria d'Agricultura, ha habido varios..., me lo han preguntado, más o menos, ¿no? Con toda sinceridad, tengo que decir que se han resuelto muchos problemas y muy importantes, muchos más de los que se habían resuelto años anteriores; y eso que la problemática del sector, en general del campo menorquín en concreto, debería despolitizarse totalmente, totalmente. Estamos hablando de temas económicos, de temas sociales..., no de temas políticos, no habría que mezclarla, a la política; y más con una cosa en que, efectivamente, la situación es muy grave.

Porque además Menorca -digamos-, posibilidades..., en cuanto a agricultura, ganadería..., es que no las tiene; Menorca es ganadera, tiene un potencial ganadero muy importante, pero digámoslo de esta forma, no sirve para nada más. No sirve para nada más, en el sentido de que, por ejemplo, yo quiero ver todos estos cultivos que se están haciendo ahora de olivos y de vid, todo esto, cuando salga la Tramontana como salía hace unos años, quedará todo arrasado, no quedará nada; posibilidades de otros cultivos extensivos..., es que entre Tramontana, que llueve poco, las tierras con paredes, con afloraciones rocosas, *tanques* pequeñas, *tanques* grandes..., es que esto por ejemplo no hay posibilidades de mecanización.

Y todo esto limita muchísimo los cultivos, digamos que en principio..., tengo que decir muy claro que si se muere la ganadería en Menorca, el sector lácteo, no hay sustitutivo ninguno, ninguno. No quedará nada, así de claro. Así de claro tenemos que decirlo.

No sé ahora por dónde seguir, ya digo...

Por ejemplo, el producto local. Efectivamente, lo que hay que hacer es definirlo muy bien, qué es producto local. El producto local ha de ser el producto que se ha elaborado aquí con productos también producidos aquí. Lo que os he hablado de la sobrasada, por ejemplo, que se hace con cerdo que se trae de la península, de donde sea, no tiene sentido, no tiene sentido. Es un caso puntual y yo lo siento, quizá es que ahora son muchas cosas y poder concretar, puntualizar, me resulta un poquito difícil.

El cumplimiento de la ley de la cadena alimentaria, ya lo he exigido, ya lo he pedido, ya, pues que se cumpla, la administración que se moje, ¡que se moje! Ya desde Madrid que es -pienso yo- desde donde está fallando, ya desde el Ministerio de Agricultura, que se mojen, que saquen los costes de producción de los cultivos, ¡que los saquen!

Un litro de leche en Menorca -hoy en día-, como mínimo cuesta 60 céntimos de euro por litro, mínimo. La vamos a cobrar ahora, a partir del 1 de octubre, a 45, pero cuesta 60 céntimos; y si se hace un estudio bien hecho y todo esto, ni siquiera son 60 céntimos. Hoy en día, para poner una vaquería en marcha -una vaquería de 60 vacas, por ejemplo-, primero has de tener una finca; segundo, te has de gastar 1 millón y medio de euros... A ver quién va a hacer todo esto. El día que todo esto se muera, no quedará nada. Es inasumible, económicamente inasumible. Por esto, la gente pues vende las fincas, se harta, se hartan de tener una cosa que no les sirve para nada, que no les da más que quebraderos de cabeza..., que le exige mil papeleos y mil documentos, y entonces la gente, desiste y se harta, pues vende, ¡claro que sí!

Bien, lo que he dicho antes, en principio, se trataría de buscar fórmulas para que en la administración no tengas que lidiar con los forestales por un lado, con el servicio hidráulico por otro, con ganadería por el otro, porque al final es todo una locura, una locura..., unas exigencias de rellenar papeles que es... Tienes más trabajo de rellenar papeles y documentos que no en sí, a lo mejor, de lo que es el laboreo y cultivar y cuidar del ganado.

LA SRA. PRESIDENTA:

Si vol seguir o vol que passem a FAGME, Sr. Nadal...?, i, de fet, si de cas ja continua i...

EL SR. PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ D'EMPRESARIS D'EXPLOTACIONS AGRÀRIES DE MENORCA (Lluís Nadal de Olives):

Habíamos hablado también de alternar un poquito...

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord, idò, li passam la paraula a la Sra. Pons, de FAGME.

EL SR. PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ D'EMPRESARIS D'EXPLOTACIONS AGRÀRIES DE MENORCA (Lluís Nadal de Olives):

Lo que quieran, lo que quieran.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, la Sra. Pons de FAGME i, en tot cas en el torn de rèplica... sí, si vol, si queda qualque cosa pot contestar. Sra. Pons, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DE LA FEDERACIÓ AGRÍCOLA RAMADERA DE MENORCA (Catalina Pons i Seguí):

Molt bé, moltes gràcies. El primer de tot, seré molt clara, nosaltres no hem vingut a dir què heu de fer sinó nosaltres hem vingut a dir, a exposar el problema. Ja tenim prou feina. Som agricultors, ramaders, productors, secretaris, gestors..., encara ens en donau més?

Coses així més de "daixonones", doncs, amb el producte local als hotelers, doncs sí, s'ha d'exigir que comprin coses d'aquí. No pot ser que te'n vagis a un lloc i no hi hagi producte local. No, no pot ser.

Quan em demanen a mi per les subvencions a veure què trob, doncs, sobretot tenir el preu just, que cada cosa tenguí el preu just. No pot ser que vinguin a casa nostra i ens diguin, et don la llet a 42 cèntims i nosaltres anem a comprar unes sabates i ens diguin val 20 i li deim, no, et don 15. Doncs, no, açò no és així. Idò açò, en tot. Venen a veure els vedells, és que enguany hem rebaixat 180 euros. No, no te l'enduràs, se l'endurà un altre. Un altre? No, no, encara... no, ven-lo a aquell, jo, aquest vedell no se'l podria endur així. I així amb totes les coses nostres anam així, llet, formatge també, a tant va. I amb tot estam igual.

Molt bé. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Pons. Ara passam la paraula a la Sra. Llambias.

LA SRA. PRESIDENTA D'UNIO DE PAGESOS DE MENORCA (Margalida Rosa Llambias i Ametller):

Sí, em sentiu? A veure, he anat agafant qualque apunt, a veure si ho he pescat i vaig resolent. Les preguntes de Joan Mas, una que m'he apuntat, on posam els parcs solars, que també n'hi ha altres. Hi ha terrenys que no són aprofitables. El que no és de rebut és que tenint unes parcel·les que les podríem aprofitar els vesins d'aquella granja o lloc o qui sigui per poder sembrar cereals, per no haver-lo de dur de fora, per poder tenir animals de remolc, que diríem, que no els empram cada dia ni els que (...), que és munti allà una instal·lació que està molt bé que aprofitem l'energia i tot, però que llevem espai que podríem aprofitar per no haver de dur productes de fora, estalviar-nos el que val els ports, la feina de dur-los... tot. N'hi ha de llocs

d'aquests primers, que segur que en trobaríem algun sense haver d'anar a llevar terreny que es pugui aprofitar.

Quan hi posam un parc, els que hi ha posats ja que van en marxa és molt polit tota l'energia que replegam, però davall el primer any sí que sortirà herba, però el segon no hi passa segons quina maquinària i és molt polit posar-hi capses de caixons d'abelles i tot i tenir béns amollats i una somera, però no..., allò el primer any neix, però el segon ja allà no hi neix res. Tots aquells terrenys que s'han posat les plaques damunt sense pensar que per molt ús que li doni d'aquí 10, 15, 20 anys aquell ferro es podrà i que després haurem de fer munts de ferralla per dur a reciclar, perquè no serà el que toca, però que no hi ha tanta vida davall de les plaques solars; vull dir, les venes treuran un any o dos, però si no hi sembram coses no tenen molta sortida, i les floretes tampoc no sortiran i les abelles no aniran a menjar per allà; que està molt bé que ho demanin i que serà una cosa mediambientalment molt vistosa, però tanta sortida no hi ha.

Un altre dels punts del Sr. López, diferenciar el producte local. Clar que sí, s'ha de diferenciar doncs ja no sé si tantes etiquetes, perquè quan anam a embolicar un formatge entre la del Consell Regulador, la informació nutricional, el producte de Menorca i la data de caducitat ens n'anam a les cinc etiquetes. És que ja una altra..., és que no hi cap, és que no hi cap, vull dir, s'ha de diferenciar de qualque manera, però ja que vengui, que mira, el que fas tu, que ja has tengut una inspecció i ho és, doncs, que no et facin posar una altra etiqueta; a més algunes, bastants, ens les cobren i tot. Vull dir, que a més de posar-les, és feina, l'has de pagar. Vull dir, que a vegades ja no la posaries perquè te la cobraran, però bé ...

Què més? La gent que compra producte de Menorca, qui va als llocs i directe. Jo crec que el 95% tornen perquè veuen que has fet una feina, la valoren, veuen que..., veuen no, ells no ho veuen, per exemple, però que si tu has venut i tens uns beneficis que els invertirà en coses, aniràs a comprar producte d'aquí o aniràs a comprar-te unes sabates aquí o aniràs a gastar i aniràs a sopar a una banda o a l'altra, que ho repercutirà. Em sembla que a açò li diuen economia circulant i que dóna beneficis a tothom; que no vagi a una gran nau comercial i que després aquells doblers se'n van a fora i no repercuteixen sobre les persones que vivim aquí.

La Llei de la cadena alimentària, segur, segur que no està complint, el que supòs que fan les grans lineals és ells posar els productes nostres en oferta, agafar-los com a producte així reclam i després van enrere, en comptes de comptar amb el que val, fer-los i vendre'ls per amunt i cada esglaó de la cadena es vagi quedant, ells van a menys. Ells el que fan és posar els preus ells i després anam i nosaltres som els darrers que podem decidir. El que deia Catalina, clar, després ens diuen, açò et don i ho te la beus tu la llet o la malvens i segueixes perdent.

Què hem fet? Doncs, el darrer any s'ha incentivat més la venda d'animals, de vaques de llet, en general, sobretot aquests darrers cinc mesos i, clar, està molt bé que hem venut, hem fet caixa amb les vaques i el que sigui, però aquesta vaca per tornar-la a posar en producció o un altre animal en el seu lloc, necessitarem dos anys. A l'animal aquest l'han de tornar a inseminar, ha de créixer, ha de quedar prenyada, ha de néixer

bé i després la començarem a munyir. Açò vol dir dos anys per tornar a posar a una roda, que no és tan bo de fer. Els que quedin, perquè d'allà cap a aquí, com bé han dit alguns de vostès, no fa gràcia dir-li a un fill teu, ves-te'n a fer feina que no sabem què guanyaràs ni quines hores faràs, la majoria en tenim, tots, i fas tot el que pots per orientar-los en allò que més et sembla que has de fer, però hi ha moments que no és agradable haver-los d'amollar a veure què volen fer. És complicat donar-los una empenta o fer-los quedar a casa perquè no és que malvisquin, però no els pots assegurar que es defensaran per ells mateixos i tampoc no els pots tenir sempre a casa fins que..., bé, fins que facin la seva.

A veure, un altre punt de Josep Castells, el CARB i la custòdia agrària. Crec que ha estat un encert des del principi, s'ha recuperat molta de paret seca, molts de cultius, les inspeccions estan sent ben prou..., estan al dia, i el que marca és tant (...) com el que demanis et vénen i si ho has fet bé, cobres. Em sembla que és una cosa que es veu palpable cada any, que el que has demanat se t'ha fet i també els pagaments no són tan més o menys com voldríem, que es fes més àgil, agilitar, però també.

El tema de la custòdia agrària també en pla ecològic i açò també em sembla que és un encert, que la gent que ho fa estan contents i..., bé, estan contents.

Em sembla que..., el que ha dit la Sra. Carbonero del producte elaborat amb el formatge principalment, sí que li podem donar un valor afegit. Hi haurà el que hi haurà, cada vegada n'hi haurà menys i arribarà que tal vegada sí que podem posar el preu nosaltres, perquè n'hi haurà tan poc, perquè amb la llet que es ven, el que no és líquida i el que transformam, no passarem pena per a vendre'l, ja el que tinguem el tindrem venut perquè no n'hi haurà altre. Que va a menys la producció sí que s'està llevant i els animals que hem llevat ja no produiran. No crec que arribem a un moment que faci molta falta, però que anirà a menys sí, no tindrem problemes, crec, per llevar-lo perquè n'hi haurà poc, la producció va baixant.

I sí que té un valor afegit, el que passa és que també s'ha de comptar la feina, perquè no és que facis el formatge i te l'enduguis, el formatge l'has de tenir com a mínim així com el Consell Regulador estipula, mínim de dos mesos amb les seves minves, si el vols un curat o un cava pot estar-hi vuit, deu, dotze mesos a tenir el producte amb estoc a casa teva amb el valor que tu tens i després sí que el tindrem venut, però tenim una guardiola allà que si et queda bé i els pots vendre està molt bé, però com tenguis una petita tara a una cosa que..., hi has perdut.

L'impost turístic crec que també podria veure's més repercutit sobre la pagesia, que hi ha moltes ajudes que haurien de ser més palpables, que no és així, a qualcú que ve de fora li cobram els 2 euros amb l'IVA i tot, fem la feina, però em sembla que va a coses que no importaria tant, si ho fem per mantenir el medi ambient o açò, que ho podríem fer més palpable, amb fets que la gent del carrer ho pugui veure: mira, han recaptat aquests als hotels, però va aquí, però en pla més paisatgístic, tenir cura..., no ho sé, doncs posar una part dins el

CARB, també pot ser una manera de travessar els doblers d'una banda a l'altra i veure's una cosa més palpable.

I crec que ja li he apuntat totes les intervencions, si me'n surt qualcuna més o ja afegiré.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Llambies. Ara, en torn de rèplica dels grups parlamentaris, aquí els agrairia que se cenyissin al temps, perquè després, a les 15.00, hi torna haver una altra comissió, té la paraula el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, i, per tant, el Sr. Joan Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Sí, moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies per les respostes i per les reflexions. Només faré dues reflexions, una va en relació amb la burocràcia i les etiquetes. Un amic meu, que té un celler de vins, du set llibres: és ver que és ecològic, DO, IGP, després les exportacions d'alcohol, és a dir, una autèntica barbaritat, entre altres coses, perquè és això, has de fer de secretari; és a dir, al marge d'aixecar-te el matí per munyir, tenir cura de les vaques, tenir cura de sembrar, tenir cura de no sé què, hi ha tota la feina de quadern d'explotació, si no fas ecològic, etc. Per tant, és una qüestió que hauríem de mirar de quina manera... i supòs que és una feina... o és una feina de l'administració pública intentar, acomplint amb la normativa, perquè això és imprescindible, alleujar d'alguna manera, sobretot tenint en compte que a dia d'avui, amb les eines informàtiques, que també hi ha molts de pagesos i pageses que les saben fer servir, vull dir, no és res de l'altre món, es podria plantejar.

Hi ha una qüestió que a la pagesia fa molts d'anys que en parlem també, que és el tema del relleu generacional. La representant d'Unió de Pagesos ho ha plantejat, que és complicat deixar l'explotació o que els teus fills o filles es puguin dedicar a la pagesia amb una certa tranquil·litat; és una qüestió que... l'administració pública és ver que té ajudes per a la incorporació de joves, fa molts d'anys que existeixen, han anat evolucionant jo diria que per a bé, és a dir, l'evolució ha estat en positiu, d'aquestes ajudes, però sí que és una qüestió que hi hauríem de fer front no només a partir de ajudes, sinó a partir d'altres, accés a la terra..., vull dir, altres coses que, per ventura, s'haurien de posar damunt la taula, a mitges amb les organitzacions agràries, per plantejar aquest relleu generacional d'una forma urgent, segurament.

I després, quant a l'ITS -i ja acab-, hi havia, fins que es va suspendre l'ITS a l'any 2020 per mor de la COVID, una ajuda de la Conselleria d'Agricultura als pagesos professionals, a les explotacions prioritàries, que es va suspendre, evidentment, perquè es va suspendre l'ITS, i m'agradaria saber quina és la seva opinió d'aquesta ajuda i si troben que la Conselleria d'Agricultura l'hauria de tornar a posar en marxa.

Moltes gràcies, les reiter l'agraïment a l'esforç d'haver vingut fins aquí i a disposar. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mas. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Assumpció Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Com que s'ha fet referència explícitament al meu grup parlamentari i al meu partit, he de contestar.

Al Sr. López i a la Sra. Carbonero, si el Partit Popular ha demanat la supressió de la Direcció General de Sobirania Alimentària, que és cert que ha estat així, és perquè fins a dia d'avui -no sabem a partir d'avui el que farà-, però sí que fins a dia d'avui actuat d'esquena al sector, i consideram que és duplicar l'estructura de la conselleria i respondre a una ideologia molt concreta d'un partit polític, com és Podemos. Per tant, cap incongruència, les explicacions crec que qui les vol entendre les he donades.

Mirin, el Partit Popular seguirà presentant propostes sempre a favor del sector agrícolaramader, tenint en compte les particularitats de cada illa, perquè ha quedat ben clar que el camp de Menorca té unes necessitats específiques i que són diferents de Mallorca; uns problemes als quals creiem que és la conselleria qui ha de donar-los resposta, però, lamentablement, fins a dia d'avui han estat capaços d'exigir una major dotació o una major capacitat de reclamació davant el Ministeri d'Agricultura. I açò sí que és cert que ho lamentam.

El pacte per al sector primari és, ha de ser una política agrària eficaç, que, desgraciadament, aquesta legislatura no ha existit, no ha estat així, s'ha anat improvisant, s'han arbitrat decisions més bé tard, i en aquests moments hi ha una gran incertesa a causa de la pujada de costos.

Jo estic totalment d'acord amb el que han manifestat les tres organitzacions, alguna ha dit: no pot ser anar a un lloc i que no hi hagi producte local, que s'ha de consumir més també en els hotels. Per això vull reiterar el que he dit a la primera intervenció: ha estat el Govern del Sr. Pedro Sánchez que ens ha declarat inconstitucional que Balears fixi un percentatge de producte local als hotels; és que alguns trobaran que açò és fer política, però és que les coses s'han de dir, les coses s'han de dir. I a mi em sap greu, tant de bo no fos així!, però és que és així, i així comprendran vostès, senyores i senyors diputats, que fa molt mal anar.

A la meua primera intervenció, m'he deixat, que ho ha apuntat en certa manera la Sra. Llambies, que a Menorca podem tenir un problema, encara afegit, a tot el que hem exposat tots, i que crec que hi estam d'acord, i és que ens podem trobar que amb el tancament de les explotacions no n'hi hagi prou per atendre -prou llet- la demanda de producció de formatge, si no m'equivoc el president del Consell Regulador, el Sr. Bosco Triay, hi ha fet esment a açò, si començam a tancar explotacions, bé, la demanda fixa que tenim com la cobrirem.

I poca cosa més, vull reiterar que trobareu al Partit Popular sempre; estam a la vostra disposició i que us agraiam,

sincerament, que hagueu vingut per explicar-nos la realitat del camp.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Pons. Per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula el Sr. Alejandro López.

EL SR. LÓPEZ I SORIA:

Gracias, presidenta. Seré bastante breve. Lo primero es agradeceros el haber estado, el haber dado vuestras opiniones, las problemáticas y, sobre todo, el habernos escuchado, que también es verdad que nos solemos enrollar bastante y cada uno intenta vender un poquito su libro.

La Sra. Pons ahora ha comentado, una vez más, y ratificado, que han pedido la supresión de la dirección genera, yo, en política quiero decir que nunca hay que hacer acciones o no se deberían de hacer acciones por causas concretas en sí; de hecho, la argumentación del Partido Popular nunca ha sido equis persona ha hecho o no ha hecho, siempre ha sido, y así lo ha manifestado, que no creían en la existencia de una dirección general de soberanía alimentaria, porque eso ya lo podía hacer la Dirección General de Agricultura. Nosotros, por contra, siempre hemos dicho: o se pone el acento en el producto lácteo y en lo que supone la soberanía alimentaria en Baleares, o no conseguiremos repuntarlo, aumentarlo. Lo ha dicho el diputado de MÉS per Menorca, ahí solemos compartir, pero hay diferentes soluciones o dónde pone el acento cada grupo. En nuestro caso sí que lo pusimos en dar prioridad a la promoción del producto local; a partir de ahí cada grupo puede opinar lo que quiera sobre la creación de una dirección general o no, o sobre si hay que potenciar más el producto local o hay que hacer otras acciones.

Nosotros desde el principio queríamos dejar muy claro en la conformación del Gobierno la importancia que tenía el producto local y su promoción y por eso se pidió la creación de esa dirección general. Sí que quería comentarlo para que, ya que estáis aquí, pudieseis escuchar de primera mano la motivación de por qué se hizo la dirección general y por qué creemos que sí que es útil.

Sí que además cada vez que interviene vemos como realidades distintas. Cuando tenemos reuniones con el sector en general siempre se nos traslada que esta conselleria está trabajando bien, que va de la mano del sector, que hace todo lo necesario para intentar ayudar, pero luego en comisión, por parte en específico del Partido Popular, normalmente siempre es como si fuese un desastre. Lo vuelvo a decir, y además sabéis que mí no me gusta polarizar: creo que de las cosas buenas hay que alegrarse, creo que de la PAC hay que alegrarse, creo que de Provilac hay que alegrarse y creo que de todos los aciertos de la conselleria hay que alegrarse y creo que sí, que el sector opina que es una conselleria que trabaja con el sector.

He escuchado muchas veces y creo que en general..., de hecho también no quiero hablar en nombre de nadie, pero en

general, sí que se reconoce que se ha hecho una gran labor por parte de la conselleria en cuanto a intentar potenciar el sector; luego, obviamente, hay cosas que se arrastran durante décadas y no se pretende que en una legislatura todos los errores cometidos o el marco global a nivel estatal y a nivel europeo se puedan remontar. Hay una tendencia que es la que es, y hay que intentar luchar contra ella y creo que la conselleria sí que ha aplicado muchísimas acciones para intentar revertir la situación.

Y por último sí que comentar, ya que se ha dicho varias veces lo del recurso inconstitucionalidad, sí, el Gobierno del Estado ha hecho un recurso de inconstitucionalidad sobre una medida que quiero recordar que ahora mucha gente se quiere poner la medalla, pero cuando la..., de hecho me tocó negociarla en primera persona con el Govern, me ayudó el director general de Agricultura, los grupos de la oposición no apoyaban la medida. De hecho, salió adelante realmente por el esfuerzo que sí que hicimos los partidos que damos apoyo al Gobierno y, sobre todo, porque se entendió que, tanto por parte del sector primario como por parte de los hoteleros, había consenso en implicarlo y en hacerlo. No es que se le quiere quitar hierro al asunto. No. No. Es que cada vez que el Gobierno del Estado cree que puede vulnerar la Constitución alguna actividad que hace una comunidad autónoma, se hace una comisión, se habla y si allí, por lo que sea, hay una resolución no favorable es cuando realmente es alarmante.

¿Qué es lo que se ha dicho desde el Govern y además desde los grupos que damos apoyo al Gobierno? Que vamos a luchar por completo para que eso no se tumbé, porque creemos que es de justicia social tanto para el sector como para la sociedad de Baleares.

Lo ha dicho el diputado de MÉS per Mallorca, lo digo yo también, seguramente lo dirá la del Partido Socialista también. Vamos a hacer todo lo posible para que eso no se revierta, y así lo ha dicho además la Conselleria de Agricultura, con lo cual vamos a esperar a ver qué ocurre. Creemos que es una medida muy buena para el sector y que hay que seguir apoyándola.

Y ya acabo diciendo que muchísimas gracias, sobre todo por aguantarnos, siempre tenemos nuestros rifirrafes, como es normal, cada uno defiende sus posturas. Lo importante era que pudieseis decir cómo estaba el sector en Menorca, qué creéis que se podría hacer para favorecerlo y, sobre todo, veros representados en esta cámara que al fin y al cabo es donde tenéis que tener voz todos, y nosotros luchar para poder legislar y solucionar los problemas que tiene la gente y, en este caso, el sector primario en particular.

Muchas gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sr. López. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sra. Presidenta. Tal vez será por compartir espacio, de hecho porque vivimos en el campo menorquín, a

nosotros nos parece que han hecho ustedes un retrato absolutamente excelente de la realidad, nos parece que lo han explicado perfectamente y que nos han dejado perfectamente claros los problemas.

Ahora, hablan con la política que, como ven se ha planteado de si hacemos mítines, precisamente los que les han hablado de que hacemos mítines son los que más presentes estarán en mítines, los que más participarán, yo no pienso participar en ninguno, no se preocupen, no tengo necesidad porque jamás les voy a pedir el voto, o sea que no se preocupen.

Lo que sí quiero dejar claro es que esto son dos ámbitos de muy difícil relación: la actividad y la política, unos que tienen que hacer las cosas y otras que tienen que batallar con el día a día de como son las cuestiones. Lo que ustedes deben pedir, y más a un legislativo, es responsabilidad en cuanto al marco normativo en el que hay que desarrollar su actividad, pero es muy peligroso. La relación por medio de ayudas o de conveniencias. En esto también la Sra. Pons, ... nuestra presencia del producto local menorquín la tenemos que ganar como productores, el que puntualmente con una cosa que será casi imposible por una cuestión legal y por la legislación europea, la normativa de la libre competencia entre productos y tal, no se va a permitir la imposición de productos por zonas y territorios cuando estamos intentando unir Europa, y pensemos un poco tiempo, yo quiero poder ir a Polonia también a vender mi azafrán (...) digan no, no, el español no, pues no acaba de ser. Es decir no podemos pedir solo las ventajas, sin los inconvenientes.

Y la difícil relación entre producción ni política es que hay una posibilidad muy grande de querer comprar por medio de ayudas o prebendas o de pequeñas conveniencias, y hay que pensar siempre una cosa cuando se está hablando con la administración, se está hablando de Leviatán, ¿eh?, es más peligroso que los lobos para las ovejas, eso sí que es un devorador de ganado, que le dirá a usted que le da una ayuda, que le da una cosa que le conviene, pero lo que le pedirá a cambio puede ser inmenso. Entonces, sepamos mantener las distancias de lo que necesitamos y de lo que no necesitamos.

Y lo que necesitamos de un legislativo es un marco normativo que ofrezca todo tipo de seguridad jurídica, y después, ya que batalla con el día y día el ejecutivo, ilusión, esperanza, un marco de progreso, de avance. Porque nos ha preocupado especialmente lo que comenta el Sr. Nadal, que no habíamos pensado en la cuestión del coste de las nuevas instalaciones de una vaquería de 70 vacas; 1,5 millones, no lo hará nadie, y estamos viendo cómo cerramos instalaciones una detrás de otra mientras imponemos exigencias. Y una cosa que ya es tremebunda, ya solo enfrentar el coste, pero que además el coste ahora de exigencias debe ser ...porque no sé si han percibido que estamos haciendo leyes sobre cosas, sobre objetos, sobre animales, sobre plantas, sobre los derechos de eso, que representan para las personas solo obligaciones; antes legislábamos sobre los derechos de las personas y sus libertades, ahora no, hemos empezado a legislar sobre otra cosas que para las personas sólo supone obligaciones. Y ustedes en el primario, lo llevan difícil, o sea las cosas ... ustedes, su trabajo es especialmente sobre cosas, prepárense para una torrentada, y sin que les hayan permitido limpiar el

torrente previamente, prepárense para una torrentada de legislación.

Espero como en los mítines, un gran aplauso final y una promesa de voto. Gracias, he terminado.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Méndez. Per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula la Sra. Idoia Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidenta. Quisiera aprovechar este segundo turno de intervención para comentar algunos aspectos que se han introducido por diputados que han intervenido después de mí, a pesar de que dicen, incomprensiblemente, de que aquí no hay que hablar de política; si no se habla de política en un parlamento por parte de los políticos que se sientan en las sillas de este parlamento, ya me dirán ustedes de qué vamos a hablar aquí. La política, nos guste o no, lo impregna todo, y yo entiendo, por supuesto, que las entidades que nos visitan no tienen por qué identificarse con una u otra opción política, porque ellos están representando a entidades donde se integran personas de todas las ideologías, pero aquí cada uno tiene su función, y mi función -perdonen que les diga- es defender y explicar la postura de mi formación política, le pese a quien le pese, porque para eso estoy aquí; para hablar de política y de cómo podríamos solucionar los problemas de la gente desde las políticas públicas, que es a lo que nos dedicamos nosotros.

La Ley de Cadena Alimentaria, que también se ha introducido por parte de la diputada del PSOE y que ha dicho que nosotros votamos en contra, pues bien, nosotros votamos en contra porque es un fraude, y por eso y no por otra cosa votamos en contra, votamos en contra de esa ley nacional porque se trata de un texto que lo que hace es ofrecer más burocracia, pero no contiene las reformas de calado que son necesarias para salvar al sector. Nosotros presentamos una serie de enmiendas a esa ley para intentar que fuese efectiva, pero por supuesto fueron rechazadas por la izquierda progre, que no quiere hablar de política delante de los afectados, porque saben que los postulados que defienden son contrarios a los intereses de esos afectados. De hecho, las medidas introducidas en la ley no han surtido efecto alguno a día de hoy. Los costes efectivos de producción siguen sin cubrirse, las explotaciones no mejoran su rentabilidad y, por lo tanto, la economía de los agricultores y ganaderos sigue empeorando.

Hemos entrado en un bucle en el que perdemos cada vez más competitividad, tanto respecto a otros países europeos, como también respecto a otros países de fuera de Europa, que nos han arrebatado el liderazgo en la producción de determinados productos, y así siguen creciendo las importaciones de otros países como Marruecos, Sudáfrica o Argentina, y se paraliza la venta del producto nacional también aquí en Baleares; y la respuesta del Gobierno sigue siendo propuestas "ecoprogres", como limitar los regadíos y prohibir los trasvases..., justo lo contrario de lo que hacen los países vecinos.

Para crear un entorno en el que todas las partes de la cadena alimentaria salgan fortalecidas debemos emprender reformas con visión nacional y de estado, empezando por facilitar la rentabilidad de las explotaciones agrarias en España. Yo le hablo de trasvases, sí, que aquí no nos afecta en Baleares, pero le hablo de eso, señora representante del PSOE, porque usted es la que ha introducido la cuestión de la Ley de la cadena alimentaria, que es una ley nacional, y ha dicho que votamos en contra, pues le estoy diciendo porqué se votó en contra a nivel nacional esa ley, ni más ni menos.

Por eso, es complicado, si contamos con un gobierno que aprueba medidas equivocadas y además genera desconfianza e inseguridad jurídica, pues como resultado tenemos explotaciones agrarias más hundidas cada vez, y todo ello como resultado de las políticas verdes aprobadas en Europa, y que han secundado todos los partidos que nos han gobernado hasta ahora. Por eso, nosotros insistimos, que si la exigencia a los agricultores y ganaderos es tan alta, lo mínimo que debemos hacer es garantizarles seguridad frente a todos aquellos de fuera de nuestras fronteras que no cumplen con esas mismas exigencias.

VOX pretendió, con sus enmiendas, en diciembre de 2021 a esa ley de cadena alimentaria, y que fueron rechazadas, corregir los desequilibrios comerciales de la cadena, impedir los monopolios y acabar con los acuerdos de libre comercio que destruyen nuestro sector agrario. Desgraciadamente -como digo-, fueron tumbadas por la izquierda, y así nos va.

Necesitamos un libre comercio que nos complemente, pero no que nos substituya, porque no hay mayor competencia desleal que estados sin libertad o estados comunistas que están acaparando todos los medios de producción y que compiten en un libre comercio con los países democráticos.

Por tanto, nosotros votamos que no, evidentemente, a esa ley de cadena alimentaria, que es un fraude, porque nos lleva a perder posiciones en el mercado, con unos precios que son de ruina y que no defiende los intereses nacionales de los gobiernos en defensa de nuestra soberanía alimentaria.

Muchas gracias. Y, una vez más, gracias a ustedes y bienvenidos a este parlamento.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Ribas. Per part del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, el Sr. Melià se n'ha anat de la sala. Per tant, passam al Sr. Castells, del Grup Parlamentari Mixt. Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, gràcies per respondre els diversos dubtes que els hem plantejat. He pres nota, sobretot la Sra. Catalina Pons ha estat molt contundent amb el tema del 5%, no?, que es compleixi, si hi és que es compleixi. I, per tant, he captat bé la resposta del sector, no?, és a dir, aquesta no és una mesura decorativa, és una mesura que hem d'aconseguir que es faci realitat, nosaltres evidentment hi vàrem donar suport, de fet... Quan jo parlo de fer mítings, no dic que la gent

no pugui explicar el que pensa, és a dir, que vinguin aquí a parlar de les baralles polítiques i criticar uns partits i uns altres, no? I, per tant, com que pens que és legítim que aquí també els partits diguem el que pensam, nosaltres, el que volíem és que fos al 10%; es va arribar al cent per cent, bé, bé està.

Però llavors hi ha els que critiquen les prohibicions, perquè sembla que totes les prohibicions siguin dolentes i, en canvi, el *laissez faire*, *laissez passer* sigui positiu. Nosaltres no hi estam d'acord. Nosaltres creiem que cal una intervenció de l'administració perquè hi hagi unes condicions dignes de l'explotació i de poder viure del camp, no?

Ser liberal i estar a favor del lliure mercat és molt bonic però, és clar, el que no es pot fer és anar a la processó i repicar. No es pot estar a favor d'això i llavors votar en contra del 5%, perquè alguns dels que més s'han omplert la boca de donar el suport a la pagesia van estar en contra d'aquesta mesura perquè era obligatòria, perquè era obligatòria..., i amb la peregrina excusa que alguns hotels compren fins al 40%, fantàstic!, massa bé, si hi ha hotels que compren el 40%, però el que volem és que tots, com a mínim, comprin el 5, i si n'hi ha algun que compra el 40, escoltin, no ens hem de preocupar, perquè aquesta norma no és per a ell, no l'afecta. Per tant, no ens han de preocupar, no?

Per tant, jo crec que amb això hem de ser..., hem de tocar de peus a terra. És a dir, la primera política intervencionista és la PAC. A mi em fa gràcia -em fa gràcia- que hi ha gent que està en contra de les subvencions, no? Escolti, jo sempre els dic, escolti, la PAC són subvencions, i el descompte de resident també són subvencions. Ah, doncs per això, per això hi ha una societat i per això hi ha una administració: per ajudar qui ho necessita..., els residents, ja per no parlar de..., els residents, necessitem un suport per poder-nos desplaçar, no? Per tant, jo crec que és molt demagog dir estam en contra de les subvencions, estam a favor del lliure mercat... Normalment, els que diuen això és perquè només estan a favor de subvencionar segons què i segons què, no hi estan d'acord.

Per tant, jo crec que, evidentment, el tema de la rendibilitat és un greu problema, evidentment que hauríem de ser capaços de solucionar el problema des de la base, i que la vostra feina fos rendible i que no necessitèssiu subvencions però, mentrestant, com a mínim, garantim que els pagesos poden viure de la seva feina i poden continuar fent aquesta tasca que és tan important, no només donar-nos aliments de qualitat, sinó, a més a més, tenir cura del territori en general, i amb això no estic dient fer de jardiner, eh?, dic tenir cura del territori, cuidar-lo, estimar-lo, cultivar-lo, que és el que vol dir cultivar.

He pres nota, per tant, de la importància d'aquest 5% i, per tant, per part nostra també continuam donant absolut suport a aquesta mesura, nosaltres no tenim representació directa a Madrid, però sí que tenim relacions amb partits que tenen alguna posició rellevant a Madrid i, per tant, traslladarem aquesta problemàtica.

Jo crec que no té cap sentit dir que és inconstitucional aquesta mesura, perquè les normes que regulen la competència, que bàsicament vénen d'Europa, ja preveuen excepcions per afavorir el producte de proximitat, per afavorir la

comercialització de circuit curt, per protegir el medi ambient o per reduir la petjada de carboni, tot..., hi ha mil excuses que justifiquen subvencionar el producte de proximitat o fer discriminacions positives. Quantes discriminacions hi ha a la nostra societat?, el que diem discriminacions positives, per exemple, tota la discriminació positiva per garantir la integració de la dona per exemple a les llistes electorals, no?, és a dir, està ple de discriminacions positives, i aquesta ha de ser una discriminació també positiva, una discriminació a favor dels productors de proximitat, dels productors no només menorquins i espanyols, sinó europeus, que competeixen en unes condicions que no tenen ni punt de comparació amb els altres països per unes exigències de qualitat, de controls, de respecte al medi ambient i, evidentment, tot això repercuteix en la rendibilitat de la feina.

Per tant, fora demagògies i, evidentment, totes les polítiques públiques que facin falta per garantir la viabilitat de la vostra feina.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Castells. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Carbonero.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies, presidenta. Seré molt breu. Bé, jo em qued amb tres idees clau.

Una, és el tema dels preus. Als darrers anys s'ha augmentat el preu, el que es paga per la llet. Hem de seguir en aquest camí perquè encara no es cobreixen els costos de producció, s'ha millorat el preu però no es cobreixen els costos de producció. Per tant, la clau és anar cap aquí: cobrir els costos de producció.

La segona, és el tema del producte ramader. Crec que m'ha quedat clar també que a Menorca la clau és la ramaderia, es pot diversificar, dins l'àmbit de la ramaderia, si cercar productes nous que no sigui llet, tal, però la clau és la ramaderia.

I després, sobretot, el producte local. El producte local, que és per açò que veníem a fer aquesta compareixença, crec que s'han de seguir fent passes valentes com és la Llei de turisme, que obliga a aquest tant per cent als hotels; el turista, jo crec que tenim un producte a Menorca, que el turista el reconeix, el visitant el compra... Crec que també hem de fer feina amb la gent local. És important que el consum dels menorquins també vagi cap al producte local, és a dir, conscienciar que el nostre producte és el millor producte, i és així, i jo m'ho crec.

I, bé, i sobretot els preus, açò, que es dignifiqui la feina que feis i que sigui atractiu, que ens arrelti a la terra, i que també sigui atractiu per a les noves generacions, sobretot, importantíssim que els joves trobin en el sector agrari un sector on puguin trobar un futur per a les seves vides, sobretot.

Per tant, reiter: moltes gràcies, traslladin a tots els seus associats l'agraïment per part nostra per la feina que fan dia a

dia i, sobretot, trobar el suport unànime, tant d'administracions com de partits polítics.

I moltes gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Carbonero. Ara, en torn de contrarèplica, tendria la veu un dels representants, però atès que heu de vengut de Menorca i que ens heu fet les explicacions, si us sembla bé els donaré cinc minuts cadascun, perquè facin el tancament de la jornada i, per tant, començaríem amb el Sr. Nadal, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PRESIDENT DE L'ASSOCIACIÓ D'EMPRESARIS D'EXPLOTACIONS AGRÀRIES DE MENORCA, AGRAME (Lluís Nadal de Olives):

Intentaré responder un poquito a lo último, efectivamente.

Con respecto al relevo generacional, por ejemplo, el Sr. Mas lo había dicho, los propietarios, desgraciadamente, no tienen ningún atractivo con las fincas de hoy en día: económicamente, no tan solo no se saca nada, sino que pierdes dinero. Si tienes la desgracia de que en tu finca hay setas, pues te las vienen a quitar; si hay caracoles, te los vienen a..., todo el mundo tiene derecho a entrar en una finca, a coger caracoles, a coger espárragos, a coger setas. Desgraciadamente, si se quiere resolver este tema, repito, no hay ningún atractivo ni económico, ni de tipo, el que sea, digamos, para los propietarios de las fincas, esta es una realidad.

En cuanto a la ayuda de la ecotasa, por supuesto que sería muy interesante que se volviera a dar, por supuesto que sí, y se incrementara de forma proporcional a lo que hacemos nosotros, a lo que hace la gente del campo por mantener el paisaje, el medio ambiente y muchas cosas, porque la realidad es que todo este dinero se va..., no sé dónde se va, pero a nosotros nos llega poquísimo, poquísimo.

Con respecto, por ejemplo, al señor de Podemos, que decía a ver ¿qué línea se podría seguir para conseguir que llegara más dinero al campo? Pues, quizás, una línea podría ser invertir mucho más en abrir mercados, el del queso, que es un producto reconocido, de calidad; pero, desgraciadamente, podría llegar a muchos más sitios de los que llega. Y si no llega en este momento es por falta de dinero, y por ahí se puede abrir una vía para resolver bastantes cosas en este sentido.

Nada más, agradecer a todos el tiempo que nos han dedicado. Espero que, además, todo esto fructifique de alguna manera, despolitizar todo esto, repito, y lo he dicho antes, esto no es un tema político, esto es un tema social y económico, y lo otro pues es complicarnos las cosas, desgraciadamente.

Y nada más, muchas gracias por la atención que nos han prestado y por todo.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Nadal i Olives. Ara passam la paraula a la Sra. Catalina Pons, si troba que ha d'intervenir, Sra. Pons, no és obligatori.

LA SRA. PRESIDENTA DE LA FEDERACIÓ AGRÍCOLA RAMADERA DE MENORCA (Catalina Pons Seguí):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo compartesc amb el meu company i, per tant, ja queda tot dit aquí. Vull donar les gràcies per la companyia i per estar amb tots vosaltres, vostès, perdó.

LA SRA. PRESIDENTA:

No passa res, Sra. Pons, gràcies. I ara sí que donam la paraula, per acabar, a la Sra. Llambies.

LA SRA. PRESIDENTA D'UNIÓ DE PAGESOS DE MENORCA (Margalida Rosa Llambias i Ametller):

A més de compartir, igual que els meus companys, m'agradaria afegir que en el relleu generacional quasi una de les coses més males d'aclarir és, per exemple, que els joves han de demanar ajuts per entrar a una granja, a una finca, a un lloc, i que quan entren es fa una valoració del que troben, ho han de pagar al pagès que surt, demanen l'ajuda i es pot arribar fins a cinc anys que la cobren, i açò atura molta gent, perquè, és clar, has de tenir qualcú que et deixi els doblers, que segons a quins bancs no te'ls deixarien, perquè, és clar, no saps què guanyaràs, ni res, i que seria un punt molt d'agrair que es facilités la burocràcia perquè aquests al·lots, els pocs que queden, que tenen il·lusió i que tenen ganes, com a mínim se'ls facilités aquest problema; a més, ells de ganes ja en tenen, però, és clar, és una manera de regular quan has d'entrar a un lloc d'aquests i t'has de gastar, doncs podem parlar de 100, 200.000 euros, que ells trobaran allà a la parcel·la arrencada, perquè la puguin agafar, que és un escó prou mal de travessar.

Açò almenys per la part dels joves és interessant que quan ells fan la inversió, que l'han de pagar al pagès que surt, en tres, quatre, cinc mesos, costa, a ells els costa molt, pobres, perquè no tenen els doblers; aquesta gent tenen 18, 20, 23 anys, que vénen de fer dos o tres graus, han fet anys d'anar aprenent en pràctiques o a ca seva, i quan s'animen, que troben un lloc que els agrada i hi veuen una manera de futur, els retura moltíssim, perquè és fort, en lloc de començar ja i que t'avalin ton pare i ta mare o qualcú que et deixi doblers, és complicat.

Aquesta seria una de les maneres d'ajudar-los, almenys.

Als que ja fa anys que hi són, doncs, mira, un any no guanyaràs tant, l'altre sí, i ho capeges, però en els joves seria d'agrair que els donassin totes les facilitats que poguéssim, perquè és el futur i els hem de suportar tot el que puguem.

Res, doncs agrair-los molt la seva convidada. I, bé, si heu de menester qualsevol cosa, ja ho sabeu, aquí som.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Llambies. Acabat el debat, volem agrair la presència i les explicacions donades per part de la Sra. Margarita Llambies, presidenta d'Unió de Pagesos de Menorca; de la Sra. Catalina Pons i Seguí, presidenta de la Federació Agrícola i Ramadera de Menorca, FAGME, i del Sr. Lluís Nadal de Olives, president de l'Associació d'Empresaris d'Explotacions Agràries de Menorca, AGRAME. Moltes gràcies per les seves explicacions, ha estat un plaer sentir-los.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió Bon dia a tothom.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS